Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2189 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 17 mai 1956

Telegramă

Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii

In numele milioanelor de luptători pentru pace din Republica Populară Romînă vă rugăm să primiți cele mai sincere condoleanțe pentru pierderea grea suferită de poporul și literatura sovietică prin moartea marelui scriitor Alexandr Alexandrovici Fadeev, unul din inițiatorii și activiștii de seamă ai mișcării mondiale pentru pace. Figura luminoasă a lui Alexandr Alexandrovici Fadeev va rămîne veșnic vie în inima poporului romîn, care va fi ajutat de operele lui remarcabile în lupta pentru pace și socialism.

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Romînă
Președinte,
Acad. MIHAIL SADOVEANU

În cinstea Congresului Uniunii Tineretului Muncitor

Cuvintul tinerilor de la uzinele 23 August

Incă de la începutul lunii, odată cu apariția Documentelor celui de al doilea Congres al U.T.M., tinerii din cadrul uzinelor 23 August din Capitală au prins să dezbată acest eveniment prin convorbiri și în ultimul timp în ședințele adunărilor generale ale organizațiilor de bază U.T.M. Asemenea adunări au avut loc de curînd în secțiile vagoane, mecanică ușoară și forjă.

Aici tinerii au dezbătut pe larg problemele vieții de organizație pe baza proiectului noului statut al organizației. Astfel de adunare generală a avut loc și în organizația de bază U.T.M. de la hala III vagoane. Utemiștii de aci, după ce au dezbătut fiecare capitol al noului statut, și-au luat noi angajamente în cinstea celui de al doilea Congres al U.T.M. Astfel, utemista Dobre Elena, sudoriță în atelierul de tinichigerie al secției vagoane, s-a angajat ca în cinstea acestui eveniment să termine de sudat rezervoare pentru frînele de vagoane cu 5 zile înainte de termen. Utemistul Paraschiv Ion, strungar la hala III, s-a angajat să termine de strunjit toate piesele pentru garnitură și celelalte comenzi programate pe mașina sa, cu 3 zile înainte de termen. De asemenea și utemistul Mihalcea Gheorghe din același atelier s-a angajat să termine toate piesele ce le are de strunjit cu 2 zile înainte de termen.

In adunarea generală a organizației de bază U.T.M. de la forja mare, utemiștii Sandu Ion și Tînjală Costache au primit recomandare de a intra în rîndul candidaților de partid. In această ședință ei s-au angajat să termine planul de matrițare al pieselor pe ciocanul matrițer de 1000 kg. cu 2 zile înainte de termen.

La atelierele forja de arcuri și tratament termic — în urma dezbaterii Proiectului noului statut — utemiștii Toma Ion și Ilie Dumitru s-au angajat să termine cu două zile înainte de termen toate arcurile pentru vagonul G.V.S. programate pentru echipa lor.

Corespondent
B. TRAIAN

Noi succese ale tinerilor colectiviști

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

Tovarășul Ion Roșu, președintele gospodăriei colective din Drăgănești cunoaște bine munca tinerilor colectiviști. „De cînd ziarul „Scînteia tineretului" a adus vestea convocării celui de al II-lea Congres al U.T.M. — spune președintele — tinerii au început să muncească din zi în zi cu mai multă insuflețire. Fiecare dorește ca în cinstea Congresului să muncească mai bine ca altădată, să depășească chiar și cele mai bune rezultate de pînă acum.

La orice acțiune, în fruntea tinerilor pășesc utemiștii. Iată numai cîteva exemple: Ion Comănoaia, Vasile Codin și Ion V. Tudose — toți utemiști — sînt fruntași pe gospodărie la însămînțatul porumbului. Dintre tinerii care au muncit la plivitul celor 16 hectare ovăz și 12 hectare mazăre, cel mai mult și mai bine au muncit utemistele Vasilica Nădescu, Pia Constantinescu, Alexandrina Repiga și altele.

Sapa mare este una dintre cele mai grele și importante lucrări ce s-au executat acum în vie. De greutatea acestei munci nu s-au speriat însă utemistele Alexandrina Bașcă, Gabriela Bașcă, Elena Tudose etc.

Nimeni nu poate contesta faptul că fără contribuția tinerilor, fără elanul cu care ei muncesc pentru a întîmpina cel de al II-lea Congres al U.T.M., noi n-am fi putut termina la timp însămînțările și celelalte lucrări. Sîntem siguri că succesele lor nu se vor opri aici".

Cu cîtva timp în urmă oficiul de valorificare a peștelui din Galați a fost înzestrat cu o nouă mașină sovietică de închis cutiile de conserve. Tînăra Georgeta Angheluță și-a însușit încă din primele zile cunoștințele necesare mînuirii noii mașini.

In fotografie: tînăra Georgeta Angheluță în timpul lucrului.

Folosirea izotopilor radioactivi în industria petroliferă

In industria petroliferă, folosirea izotopilor radioactivi, această binefacere a științei, își găsește un larg cîmp de întrebuințare. Pentru efectuarea operațiilor de defectoscopie radioactivă, se folosesc dispozitive mobile. Pe conducta care urmează să fie supusă controlului (fotografia nr. 1) se montează un asemenea dispozitiv. Folosirea izotopilor radioactivi de cobalt la controlul instalațiilor din rafinării cere multă pricepere și îndemînare. Operatorul Constantin Luca (fotografia nr. 2) declanșează emisiunea de raze gama asupra unei porțiuni de conductă.

Ecoul angajamentelor tinerilor de la S. M. T. Chirnogeni

— După cum vedeți, mecanizatorii din Chirnogeni au avut o inițiativă bună, mobilizatoare. Angajamentul lor ne îndeamnă să ne punem și noi aceeași întrebare: Oare nu putem munci mai bine? Iată deci la ceea ce ar trebui să ne gîndim acum, spuse responsabilul grupei U.T.M. din brigada de tractoare, tovarășul Gheorghe Butnaru.

— Uite ce cred eu, interveni pontatorul-alimentator Constantin Ciobanu. In S.M.T.-ul nostru sînt 11 brigăzi de tineret. Dacă numai noi ne gîndim la îmbunătățirea muncii, rezultatele pe stațiune nu vor fi cele dorite. Cred că e bine ca brigada noastră să cheme celelalte brigăzi din S.M.T. la întrecere avînd în vedere lozinca „Nici un tractorist sub plan".

— Ciobanu are dreptate, aprobă repede tractoristul Gheorghe Barcan. E bine deci să stabilim ce vom face.

— In primul rînd e vorba de plan, spuse Butnaru. Dacă ne îmbunătățim munca, fiecare membru al brigăzii va putea realiza cel puțin cîte 500 hantri anual. Spun 500 pentru că lucrăm doar cu un singur schimb pe tractor.

— Bine, dar trebuie să ne gîndim că noi lucrăm pe terenuri mici, unde avem multe deplasări în gol, intră în vorbă Emil Bîrjoveanu.

— Tocmai aici trebuie să ne și îndreptăm eforturile, adăugă Ciobanu. Ați văzut că în satul Cîrligi noi am contribuit activ la formarea întovărășirii agricole în primăvara aceasta. Angajamentul de 500 de hantri, pe care eu consider că e posibil să-l realizăm, ne îndeamnă să muncim cu și mai mult simț de răspundere pentru atragerea țăranilor muncitori în asociații simple, întovărășiri și gospodării colective.

— Treceți în angajament și faptul că eu, spuse Butnaru, voi folosi la desmiriștit un agregat de 2 polidiscuri, la recoltat un agregat de secerătoare-legătoare cu greblă mecanică, iar în campania de toamnă un cuplu de 2 semănători și grapă.

— Numai în prima decadă, spuse Ciobanu, cu toate deplasările în gol pe care am fost nevoiți să le facem, am economisit 200 litri motorină. Dar astfel de economii pot crește dacă îngrijirea tractoarelor va fi făcută mai atent. Brigada noastră poate foarte bine să reducă prețul de cost cu cel puțin 3 la sută.

Tractoriștii făcură în grabă cîteva calcule. Apoi trecură în angajament că vor reduce consumul la piese de schimb cu cca. 50 la sută și vor face și economii la carburanți.

Discuțiile tractoriștilor din brigada a noua de tineret de la S.M.T. Roman purtate pe marginea chemării „Nici un tractorist sub plan" a mecanizatorilor de la S.M.T. Chirnogeni a constituit un prilej pentru o mai bună organizare a muncii.

La cîteva zile, în graficul realizărilor pe decada respectivă, publicat în foaia volantă, se putea vedea că brigada a 9-a este fruntașă pe stațiune, avînd o depășire de plan de 46 la sută. Alături de aceste realizări, foaia volantă aducea la cunoștință tuturor brigăzilor angajamentele luate de brigada a 9-a. Seara, la lumina lămpii, sau în orele cînd vremea rea împiedica pe tractoriști să muncească, în toate brigăzile s-a discutat pe marginea acestor angajamente. Lozinca „Nici un tractorist sub plan" a găsit în felul acesta un viu ecou în rîndul mecanizatorilor de la S.M.T. Roman.

C. ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Nu-i vorba de ceva nou și totuși...

Ghetuțe, nu papuci de clown

„De ce nu se fac ghetuțe albe pentru copii? Nouă, mamelor, ne-ar plăcea ca primii pași ai copiilor noștri să fie făcuți cu ghetuțe albe..."

„De ce nu se găsesc ghetuțe albe? Caut de aproape opt luni. Cînd credeți că voi putea găsi?..."

„De ce nu sîntem mai bine aprovizionați cu ghetuțe și sandale pentru copiii de 2—3—4 ani?..."

Intrebările și observațiile cumpărătorilor — ca N. Capotaș, din București sau ca cele ale responsabilului magazinului de încălțăminte pentru copii din strada Lipscani, M. Harapu — sînt repetate cu amploare majoră de zeci și sute de părinți. Bucuria pe care o trăiesc părinții urmărind creșterea copiilor, îndrumîndu-le pașii, este umbrită de necazurile ce se ivesc în zilele cînd în magazine li se spune pentru a nu știu cîta oară: „N-avem ghetuțe pentru copii mici, mai încercați..."

Și de-ar fi vorba numai de ghetuțe!

Problema încălțămintei pentru copii în general a devenit obsesia părinților și a copiilor înșiși.

Sîntem în plină primăvară. Pantofii pentru copiii mai măricei au cam ieșit la pensie. Dar unele din sandalele care ar trebui să-i înlocuiască și care au fost puse în vînzare la multe din magazinele noastre ar merita mai curînd denumirea de bărci sau... altceva.

Ia închipuiți-vă următoarea scenă: O mamă își plimbă băiețelul, un puști cîrn, cu ochi albaștri și cu părul negru. Hainele subțiri scot la iveală un trup delicat. Il măsori din cap pînă în picioare. Dar uitîndu-te la încălțăminte te pufnește rîsul și apoi te cuprinde un val de indignare. Nevinovatul copil arată ca o paiață. Știți, din acelea care poartă niște papuci enormi, încovoiați la vîrf. Nu sînt papucii clownului de la circ, ci sandale nr. 32-35 fabricate de întreprinderea „Solidaritatea"-Oradea.

Și de-ar fi vorba numai de aceste sandale!

In general modelele ghetuțelor, pantofilor, sandalelor pentru copii dezvăluie lipsa de gust a creatorilor de modele, a comisiilor ministeriale care le avizează.

Privind aceste modele, părinții sau bunicii își amintesc de copilăria lor...

Și de-ar fi vorba numai de modele!

Copilul este o ființă gingașă. Are nevoie deci de o încălțăminte lucrată cu atenție: fără corpuri jenante, fără neregularități. Cea mai mică umflătură în căptușeala unei sandale provoacă o rană la piciorul copilului. O baretă făcută din bucăți, un brant neomogen, o pînză aspră întîlnită la unele săndăluțe de pînză marca „Ianoș Herbak" și la unele sandale din piele marca „Solidaritatea", aduc copiilor lacrimi amare.

Știți că pentru copii orice lucru cumpărat de părinți prilejuiește o mică sărbătoare? Ei bine, ce credeți: dacă ghetuțele oferite au o culoare închisă, bătrînească, mai rîd oare ochii copilului?

Și la confecții și tricotaje sînt neajunsuri

Se mai nasc tragedii familiare și atunci cînd este vorba de confecții și tricotaje.

In magazinul „Trei ursuleți" din București am făcut cunoștința multor cumpărători. Unii erau mulțumiți. Aduceau cuvinte de laudă la adresa fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". („Această rochiță cu mîneci lungi este drăguță").

Alții erau supărați și își notau necazul în condica de sugestii și reclamații. Am răsfoit-o și noi.

„Caut de două săptămîni la toate magazinele de confecții haine pentru băiatul meu de 13 ani. Peste tot costume cu pantaloni lungi, de care nu au nevoie nici vîrsta, nici modul zilnic de folosire a îmbrăcăminții de către copiii noștri. E o mare greutate să se confecționeze pantaloni scurți"? — semnat Mircea Zaharia.

„E de necrezut că nu se găsesc șosete trei sferturi pentru copii. In schimb este o mare abundență de cămăși de noapte elegante (!)".

Poate că într-adevăr are o vină aici și responsabilul care-și aprovizionează magazinul. Cert este însă faptul că inexistența acestor ciorapi nu-i un caz izolat, ci o poți constata în oricare magazin cu obiecte pentru copii.

Am surprins și următoarea discuție:

— De ce nu s-or fi lucrînd și pentru copii ciorapi trei sferturi și șosete din nylon și nylotin?

CONTINUARE în pag. III

O delegație a Scupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia va vizita țara noastră

La invitația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, ca o delegație a Scupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia să viziteze țara noastră, Președintele Scupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, tov. Moșa Pjade a comunicat că acceptă invitația făcută, urmînd ca vizita să aibă loc în cursul lunii octombrie a.c..

Vernisajul Expoziției de pictură modernă iugoslavă

Sub auspiciile Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, miercuri dimineața a avut loc la Muzeul de Artă al R.P.R. deschiderea „Expoziției de pictură modernă iugoslavă".

La festivitatea deschiderii au luat parte tovarășii: Miron Constantinescu, S. Bughici, Constanța Crăciun, M. Roșianu, Voinea Marinescu, A. Mălnășan, Th. Rudenco, acad. Gh. Oprescu, directorul Institutului de Istoria Artei al Academiei R.P.R., artistul emerit M. H. Maxy, directorul Muzeului de Artă al R.P.R., numeroși artiști plastici, critici de artă, scriitori, ziariști romîni și străini.

Au rostit cuvîntări M. Roșianu, președintele I.R.R.C.S., și N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București.

(Agerpres)

Din nou asesoare

CLUJ — (de la corespondentul nostru).

Tovarășul Emil Breban, judecător la Tribunalul regional Cluj a vorbit salariaților depoului C.F.R. Cluj despre importanța alegerii asesorilor populari.

„Noi o propunem tot pe tovarășa Nădășan Iuliana — a spus un muncitor. Este o fată modestă, conștiincioasă. Știe să judece cu chibzuință faptele bune ca și pe cele rele. Unui asesor popular asemenea calități îi sînt necesare".

Muncitorii din sală au aprobat cu căldură această propunere.

Intr-adevăr, utemista Nădășan, calculatoare de meserie, pentru munca și calitățile sale este apreciată de muncitorii depoului. Datorită acestor calități, în anul trecut a fost aleasă asesoare populară pe lîngă tribunalul Cluj.

Pe bună dreptate muncitorii de la depoul C.F.R. i-au încredințat din nou această sarcină importantă.

In înfățișarea monotonă lipsită de viață a orașului Fălticeni, unul din numeroasele locuri în care „nu se întîmpla nimic", au intervenit în anii din urmă schimbări însemnate. Iată de pildă noua filatură de in și cînepă. Ea reprezintă unul din pașii făcuți pe drumul dezvoltării economice a nordicului oraș moldovean.

In fotografie: o parte din clădirile noii filaturi.

MICA TA COMOARĂ

Aproape totdeauna cînd se vorbește despre atașamentul, despre dragostea omului pentru un obiect neînsuflețit se face o simplă figură de stil. E de admis o singură excepție: dragostea pentru carte. Sună straniu să spui că cineva iubește o haină, o mașină; în cel mai bun caz prețuiește foloasele pe care i le aduc acestea. Dar o carte poate fi iubită și, cînd auzim că cineva nutrește dragoste pentru o carte, considerăm că am cunoscut un om ridicat, un om capabil de fapte remarcabile. O carte poate fi iubită fiindcă aproape nimeni nu vede în ea numai o grămadă de hîrtie, legătura și ilustrațiile, ci vede creația scriitorului, idealurile nobile semănate de el cu generozitate prin aceste foi tipărite. O carte poate fi iubită pentru că se aseamănă omului, are suflet, are viață, închide între coperțile ei bucurii și suferințe, idei îndrăznețe și experiență de luptă, fără de care omul nu poate trăi.

Nu se poate ști dacă le-au gîndit limpede și precis toate acestea utemistul Klim Tihon, Romanov Vidinei și alți tineri pescari din Jurilovca, regiunea Constanța, dar este neîndoios că le-au simțit profund cu acel simț al inimii care nu înșeală aproape niciodată. Deși muncesc din greu, deși petrec ore întregi luptîndu-se cu valurile, trăgînd năvoadele pline de pește, acești tineri își găsesc timp și pentru citit, revin mereu la cărțile dragi, așa cum îndrăgostitul găsește timp să se întîlnească în orice împrejurări cu iubita lui. Ei iau cărți de la biblioteca volantă a pescadorului, le poartă uneori în lotcile cu care înfruntă furtunile, dar le citesc cu sete pînă la capăt. Klim Tihon a citit în trei luni 35 de cărți, Romanov Vidinei a citit vreo 20. De bună seamă că gîndul la faptele mărețe ale eroilor cărților lor preferate este acela care-l ajută de multe ori să înfrîngă cele mai mari greutăți și primejdii.

Dar cînd îndrăgești o carte simți nevoia să o ai mereu pe aproape ca pe un om iubit. Iți place s-o recitești, uneori numai să te uiți la ea, să-i mîngîi filele, s-o răsfoiești, să revezi cîte un pasaj care-ți răscolește gîndurile, iți aduce din memorie amintiri frumoase despre alte cărți cunoscute, despre viața ta, despre prieteni, te predispune la meditație filozofică chiar. Intotdeauna asemenea clipe de contact cu cartea te îmbogățesc sufletește, te ajută să te dezvolți sub raport intelectual. Există în afară de aceasta cărți foarte necesare, care trebuie studiate și restudiate mereu, există manuale care se folosesc în decursul unei perioade îndelungate de activitate, cărți prevăzute în lista bibliografică a concursului „Iubiți cartea", dicționare, albume, există cărți necesare pentru a pregăti un articol, o conferință, o cuvîntare, pentru a lua exemple și citate drept argumente în discuții. Toate acestea își găsesc locul în biblioteca personală și justifică necesitatea existenței ei. Un tînăr muncitor a povestit odată că a citit de 26 de ori „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski și o recitește ori de cîte ori are o bucurie mare, o supărare, căpătînd de fiecare dată noi forțe de luptă. „Așa s-a călit oțelul", este cel mai de preț nestemat al tezaurului său, cum își numește el biblioteca sa personală, mica lui comoară.

Țările se mîndresc cu renumitele lor monumente, cu bibliotecile lor de seamă. In toată lumea este cunoscută biblioteca „Lenin" din Moscova care posedă peste 18.000.000 de volume și manuscrise originale ale operelor celor mai rare și mai prețioase. De o mare reputație se bucură și biblioteca „British Museum" din Londra, unde Karl Marx s-a documentat ani de zile creînd monumentalele sale opere. Tinerii patriei noastre au la dispoziție o bibliotecă foarte bogată la Academia R.P.R.; în țară există 40.000 de biblioteci (13.000 numai la sate) cu 50.000.000 de volume. Cu acestea ne mîndrim cu toții. Fiecare tînăr trebuie însă să aibă o bibliotecă personală, mîndria lui. O asemenea bibliotecă și-a alcătuit de pildă tînărul Ștefan Buicilă de la Centrul mecanic din Tulcea, cuprinzînd peste 200 de volume între care cărțile sale preferate: „Pîinea" de A. Tolstoi, „Opere alese" de N. Kuprin, „Străinul" de Titus Popovici etc. El este în același timp și un pasionat cititor al cărților de la biblioteca centrală orășenească „Maxim Gorki".

Cînd iei leafa sau capeți o primă încep o mulțime de griji, parcă cu mult mai multe decît înainte, cînd nu aveai bani. Dorești să-ți cumperi numeroase lucruri și desigur că nu se pot lua toate deodată, la o singură leafă, cu o singură primă. O cumpărătură însă nu trebuie să lipsească de la nici un salariu, de la nici o primă. Este cartea. Cele mai modeste venituri permit închegarea unei biblioteci personale, dacă tînărul are grijă să cumpere la fiecare salariu cîte o broșurică, două, o carte. Așa, încetul cu încetul, aproape pe nesimțite se adună o adevărată bibliotecă de sute de volume.

Desigur că nimeni nu-și poate cumpăra tot ceea ce apare azi în țara noastră unde există o imensă activitate editorială în slujba operei de luminare a poporului muncitor. Dar tocmai de aceea apar atît de multe cărți la noi, pentru ca fiecare să găsească ceea ce îl interesează, ce e pe gustul lui. Cumpărîndu-și cărți pentru biblioteca sa, tînărul trebuie să aleagă pe acelea care sînt mai apropiate de preocupările lui profesionale, de problemele de cultură, știință și artă care-l interesează. La noi apar și foarte multe volume de beletristică. Nici acestea nu se pot cumpăra toate. Tînărul ia pentru biblioteca sa mai ales operele clasicilor literaturii romîne, sovietice și ale celei universale, cele mai bune cărți din literatura contemporană romînă, sovietică și a țărilor de democrație populară, cele mai bune opere ale autorilor progresiști din țările capitaliste.

Nu există și nu trebuie să existe legi absolute pentru alcătuirea bibliotecii personale. Aici trebuie să dicteze preocupările, gusturile. Dacă pe un tînăr îl interesează radiotehnica, să acorde locul de cinste în biblioteca sa cărților despre tehnica radiofonică, dacă se pasionează după teatru să-și alcătuiască o mică bibliotecă cu cele mai de seamă opere ale dramaturgiei. Sînt însă și cărți care e bine să se afle în fiecare bibliotecă. Acestea sînt, de pildă, operele clasicilor marxism-leninismului, documentele partidului nostru și ale P.C.U.S. etc.

Una înseamnă a iubi cartea și a voi să ai o bibliotecă bine aprovizionată cu lucrări pe care să le citești cu atenție, și alta a face pe omul cult, a-ți îndesa rafturile cu cărți pentru a da musafirilor impresia că citești pe nerăsuflate. Pînă la urmă acest șiretlic se observă întotdeauna și cel care pozează în lector pasionat se face de rîs cu succes. De asemenea nu este bine ca tînărul să-și neglijeze alte necesități, investind aproape toți banii în cărți, nu este bine să cumpere multe cărți pe care n-o să aibă vreme să le citească. Un sfat: cumpără atît cît poți citi.

Nu după numărul cărților din biblioteca personală se măsoară cunoștințele unui om, dar nu încape îndoială că un tînăr care iubește cărțile, care citește mult și-și folosește bine biblioteca personală — mica lui comoară — mărind-o neîncetat, va deveni un om cu o pregătire multilaterală, un om cu o cultură bogată.

„Scînteia tineretului"

Sub semnul lărgirii schimburilor culturale internaționale

O fructuoasă călătorie în Belgia și Franța

Ion Dumitrescu
Prim secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

Ca și celelalte călătorii din ultima vreme ale compozitorilor romîni în diferite țări, călătoria noastră în Belgia și Franța s-a desfășurat sub semnul dezvoltării relațiilor de prietenie dintre poporul nostru și celelalte popoare, pentru cunoaștere reciprocă și pentru strîngerea legăturilor culturale și artistice.

Am pornit în 12 aprilie cinci muzicieni romîni, compozitori și dirijori: Acad. Mihail Jora, Alfred Alessandrescu, Constantin Silvestri, Alfred Mendelsohn și subsemnatul, cu destinația Bruxelles și apoi Paris. Doream să ascultăm opera „Oedip" de George Enescu, cîntată pentru prima oară la Bruxelles pe scena teatrului de la Monnaie.

Am asistat la un mare succes al uneia dintre cele mai importante opere moderne, scrisă cu un extraordinar simț dramatic, bogată în substanță muzicală, interesantă și deosebit de măiestrită în realizare.

Ne-am bucurat că această operă de căpetenie a ilustrului nostru muzician cîștigă din ce în ce mai mult recunoașterea largă a publicului, care la toate spectacolele — ca și la cel la care am asistat — și-a manifestat cu multă căldură entuziasmul. Trebuie să remarc contribuția însemnată la succesul operei a admirabilului cîntăreț Germain Ghislain (Oedip), a dirijorului René Defossez, precum și a celorlalți interpreți ca Rita Goor, Micheline Cortois, Gilbert Dubuc, Julien Haas etc.

Am vizitat pe rînd mai multe orașe din această țară, frumoasă ca o grădină înflorită: Anvers — unul dintre cele mai mari porturi europene, patria lui Rubens — frumosul oraș medieval Gand, Bruges — Veneția nordului, cu lebedele albe pe canaluri — și Ostende, port pe țărmul Mării Nordului. Am vizitat muzee și monumente de artă, am cunoscut oamenii și viața acestei țări. Peste tot am fost primiți cu multă căldură și atenție, atît la Ministerul Instrucțiunii, la Conservator, la Operă, la Palais de Beaux Arts, la asociația Belgiano-Romînă, în casele compozitorilor.

Am vorbit și am scris despre muzica și muzicienii noștri. Am ascultat creații ale compozitorilor belgieni. Am legat prietenii. Am constatat că în prezent ne cunoaștem prea puțin și prin urmare o străduință reciprocă de adîncire a relațiilor dintre popoarele noastre trebuie intens dezvoltată.

Ne-am continuat apoi călătoria în Franța. Parisul l-am cercetat cu pasiune în timpul celor 18 zile cît am rămas acolo. Viața trepidantă, circulația intensă, marile bulevarde, magazinele, oamenii din toate colțurile lumii, care forfoteau pe străzi, întreg ansamblul marii metropole ne-a impresionat profund. Apoi teatrele, operele, concertele, spectacolele de toate genurile și monumentele vestite în toată lumea! Am petrecut zile întregi în Louvru, am rătăcit în multe după amiezi de-a lungul Senei, în Cartierul Latin, în Montmartre, în Cité și m-am lăsat adesea dus de mulțime în sus și în jos pe marile bulevarde.

Am cunoscut la Paris foarte mulți oameni de cultură. Asociația Franco-Romînă și Legația noastră ne-au mijlocit întîlniri importante. Așa l-am cunoscut pe ilustrul compozitor francez Florent Schmitt, precum și o seamă de interpreți, printre care cunoscutul dirijor parizian Charles Brück și renumita pianistă Monique Haas.

In ziua de 4 mai, data comemorării morții lui George Enescu, am depus o coroană pe mormîntul său din cimitirul Père Lachaise.

Ne-am întors cu încredere în forțele noastre și în viitorul artei și culturii noastre și cu credința că posibilitățile care se deschid astăzi relațiilor culturale pentru dezvoltarea prieteniei sincere dintre popoare vor întări pacea și vor consolida progresul întregii omeniri.

Brigadierii

IERI

Sunete stridente şi la intervale regulate s-au ridicat brusc deasupra zgomotelor şantierului. Pericol!

Dinspre Lainici au sosit alergînd 5 năsăudeni. Inginerul de serviciu s-a urcat pe un vagonet:

— In tunel au fost prinşi 18 oameni! 18 vieţi sînt în pericol! Pot fi salvaţi doar prin gaura surpăturii. Cine vrea să meargă?

Năsăudenii s-au împins cu coatele şi au ieşit repede în faţă.

Apoi s-a format o a doua echipă, a treia, a patra. Năsăudenii în acest timp erau însă departe, urcînd în munte prin golul lăsat de surpătură. La ceasurile prînzului cei cinci şi inginerul au ajuns la capăt. Erau acolo 18 fiinţe, toate vii şi speriate, dar cu credinţa în salvare.

Dar înapoi nu mai puteau merge uşor. Se astupase şi gaura surpăturii.

Inginerul a hotărît:

— Vom săpa tot pe unde am venit. Nu sînt armături şi va merge repede.

Şi peste două zile, pe cînd echipele 2, 3 şi 4 lucrau cu disperare la desfundarea galeriei, deasupra lor, din tavan, au apărut pe neaşteptate salvatorii şi salvaţii.

Vestea pericolului alergase de la Livezeni pînă la Bumbeşti — pe întreg acest şantier naţional al tineretului din anul 1948 — iar acum în faţa tunelului erau sute de brigadieri. Se întîmplase de faţă şi magazionerul de la Lainici: un bătrîn contabil expert. Părăsise instituţia sa din Bucureşti şi venise pe şantier cu gîndul să uite chipul soţiei, moartă în urma arsurilor căpătate la bombardamente.

Privind la cei care ieşeau din tunel, bătrînul a recunoscut în salvatori pe cei cinci flăcăi, cam neciopliţi, ce veniseră deunăzi desculţi în biroul său şi-l cam supăraseră cu purtarea lor.

Două săptămîni mai tîrziu, năsăudenii se pregăteau să plece spre casele lor. Erau veniţi printre primii pe şantier şi împliniseră termenul muncii de brigadier.

La magazia unde primeau efecte noi — ca dar pentru munca lor — i-a întîmpinat fostul contabil.

— A, voi sînteţi curajoşii? Uite, pentru voi... o să aleg cîteva costume mai bune. Iar bocancii, absolut noi.

Şi cînd îi văzu îmbrăcaţi:

— Acum iscăliţi-mi aici de primire.

Seara contabilul a scris copiilor săi la Bucureşti:

„...Sînt cam ciudaţi. Muncesc aproape cu mîinile goale. Am văzut un băiat cărînd pe umăr bucăţi de piatră. Totul are un ritm nemaipomenit. Şoferii îşi urcă pe vîrfuri de stîncă maşinile, prinzînd drumul uneori doar cu trei roţi".

„...şi, v-o spun, merită toată cinstea brigadierii aceştia. Dar, şi este un „dar" mare, nu ştiu carte... Din cinci oameni abia unul ştie să semneze"...

Mai exista însă un „dar", pe care nu-l preţuise îndeajuns contabilul. Brigadierii erau — destul de mulţi — analfabeţi, dar avea cineva grijă de ei. In fiecare seară, în fiecare sector o baracă era sală de curs.

„A" mare de tipar, „a" mic de mînă!"

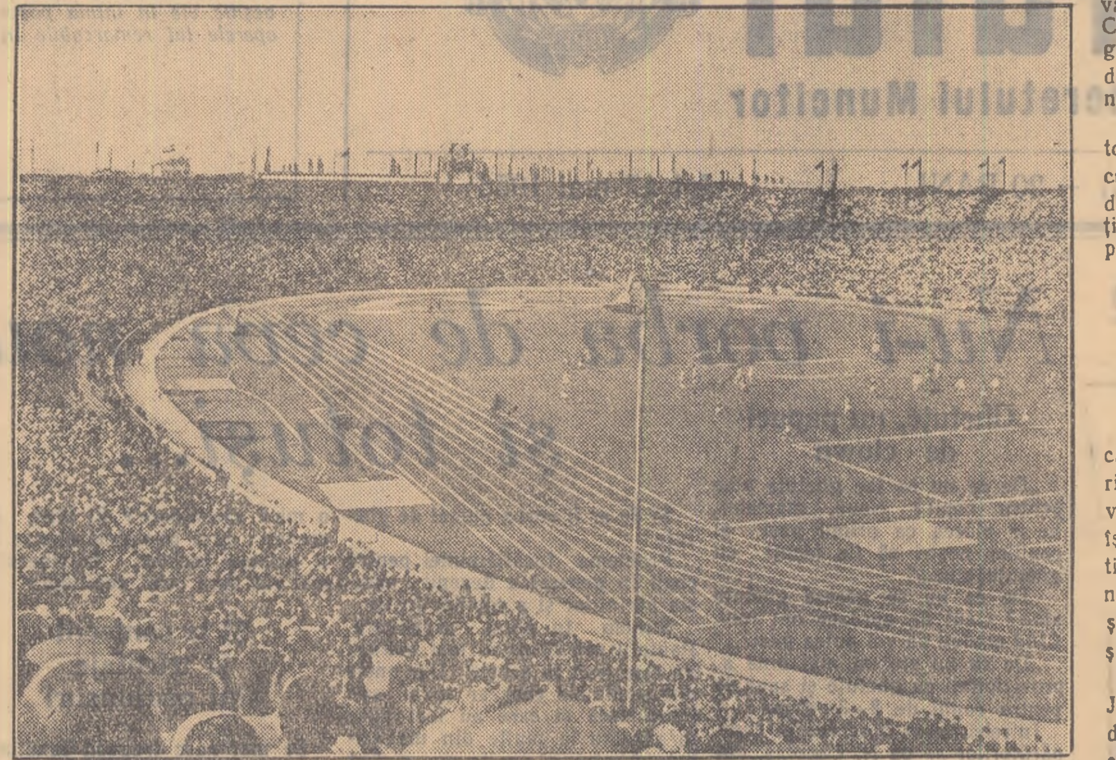
Aşa a fost la început. Aşa au început brigadierii. De la alfabet au început construcţiile socialismului în ţara noastră. La Bumbeşti, printre munţi, în defileul Jiului, se aşeza o linie ferată.

AZI

Ce ar scrie contabilul de la Bumbeşti-Livezeni

Desigur, fostul contabil n-are talentul simpaticului reporter de la ziarul „Constructorul Hidrocentralei" de la Bicaz. Şi chiar dacă l-ar cunoaşte bine pe Potşa Gheza de la tunel-intrare, tot n-ar reuşi să-l înfăţişeze aşa cum a făcut-o reporterul amintit. In al doilea rînd, fostul magaziner expert în meseria sa, tot nu a dobîndit încă o putere prea mare de înţelegere a fenomenelor noi. Doar cinstea personală îl va ajuta să vadă ceea ce este. Mi-l închipui aşezat la masă aşternînd către fiii săi o scrisoare:

„...sînt oameni neobişnuiţi. Mai muncesc şi acum cu lopata, dar tot mai mult cu mijloace moderne. Eroismul lor nu este inconştient. Am întrebat deunăzi un tînăr pentru ce a venit pe şantier. Mi-a răspuns: „Trebuie să muncesc şi eu în ţara asta, nu?

Ai găsit bilet şi te-ai aşezat în tribună, bucuros. Meciul este jucat bine şi vezi un spectacol fotbalistic de calitate. Din aplauzele tale dăruieşte cîteva şi brigadierilor. Încăpătorul stadion „23 August" ei l-au construit.

Şi atunci, muncesc acolo unde mă cheamă organizaţia!"

„...şi vă spun, merită toată cinstea. Asta şi pentru că sînt oameni care au căpătat diverse pregătiri. E unul, Potşa Gheza, venit brigadier pe şantier, de prin Ardeal. Nu ştia să facă mai nimic. Dar a învăţat băiatul la cursul de calificare. Acum e şef de lucrări. Şef de lucrări... aşa repede! Eu... Dar nu. Aici nu e vorba de ceva fantastic. Totul se face într-adevăr repede, dar ordonat. Intîi au străpuns tunelul. Apoi au început să toarne betonul la baraj. Curînd o să înalţe uzina. Potşa a fost un an ajutor de miner; un an miner; un an şef de echipă, iar acum şef de lucrări".

Bătrînul contabil a arătat diferenţa, fără însă s-o sublinieze cu roşu. Ea constă în aceea că în fiecare seară, în fiecare sector, în sălile de cursuri nu se mai învaţă „a" mic şi „a" mare, ci tainele meseriilor. Şi construcţiile sînt altele. Oare munca la armare, în tunel, se poate asemăna cu cea pe care o faci la terasamentul unei căi ferate?

Cucu şi Darie

Constantin Cucu e un flăcău robust, originar din Darabani. Lucrează la tunel-ieşire, la Bicaz. L-am cunoscut în dormitor. Era aşezat pe pat şi citea cu o voce groasă dintr-o carte. In juru-i mai erau cîţiva. Simţindu-mă oprit lîngă el, a ridicat privirea de pe pagini. S-a simţit puţin stingherit şi s-a hotărît să dea o explicaţie:

— Apoi noi... am lucrat în primul schimb.

— E frumoasă cartea? — l-am întrebat dorind să schimb sensul discuţiei.

A răsucit-o între degetele-i mari de parcă ar fi vrut să vadă cum arată grafic, a împins capul puţin înainte şi şi-a descheiat un nasture de la cămaşă. Dacă scriitorul Zaharia Stancu ar fi fost de faţă, s-ar fi simţit mîndru pentru eroii săi..

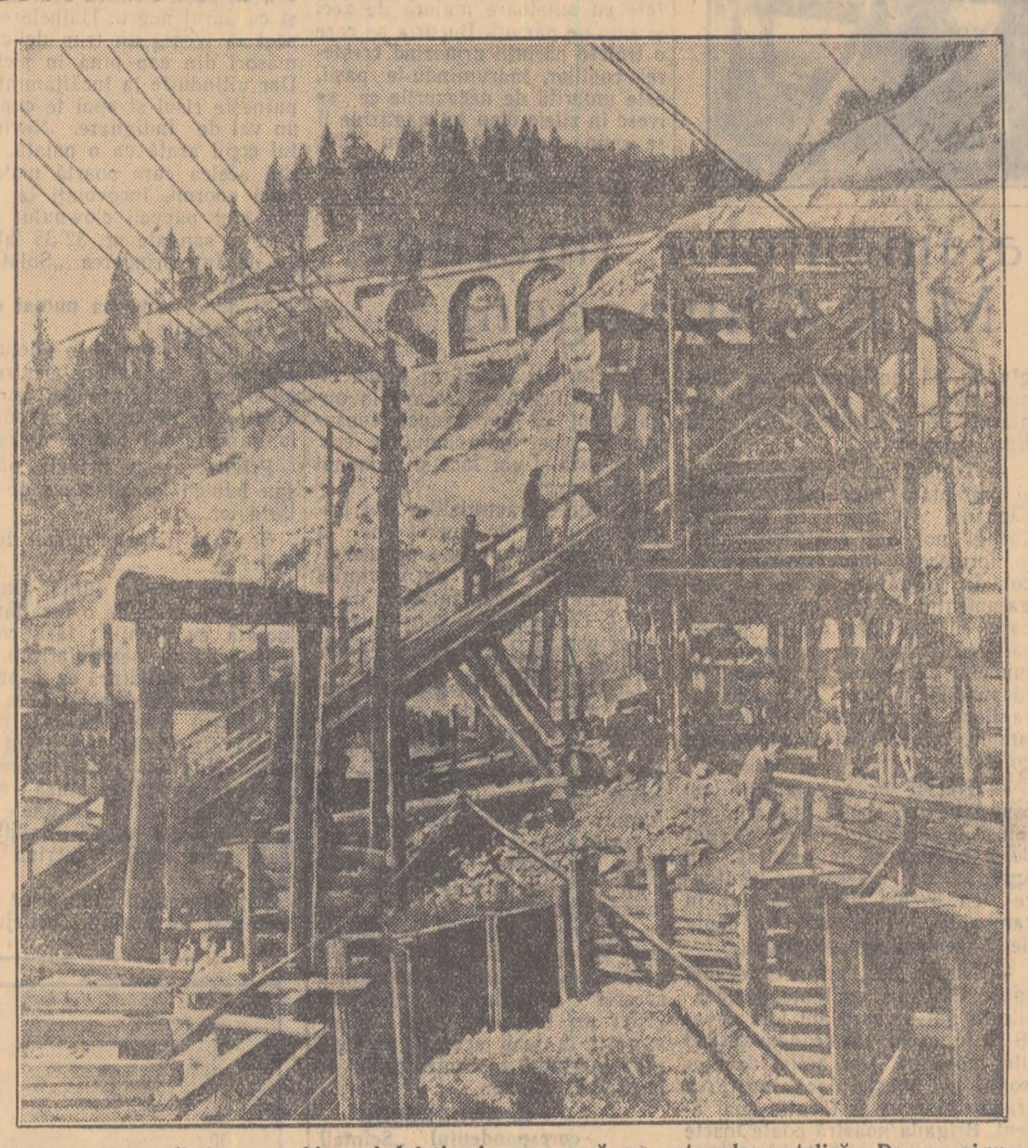
— Apoi de, cum să zic... pe semne că pe-atunci nu erau şantiere de-a trebuit băiatul ăsta să plece cu traista în băţ la oraş. Eu...

Dar n-a mai spus nimic. Cuta din colţul gurii era părerea de rău pentru băiatul cu traista în băţ. Te-am înţeles, tovarăşe Cucu. Nu ştiu ce gînduri te-au adus pe şantier, dar cred că aici ţi-ai dat seama ce înseamnă munca ce o faci spre folosul tău, al tuturor.

Două zile mai tîrziu am întîlnit un prieten de al brigadierului Constantin Cucu — unul dintre cei care îl ascultaseră citind din carte.

— Ce mai face Cucu?

— Il visează mereu pe Darie. Ieri îmi zice: măi Darie, dă-te lîngă mine, să-ţi arăt eu cum se munceşte! Apoi şi-a luat seama şi a rîs singur.

Bicaz. Nu se disting prea bine cei doi tineri care urcă pe estacada metalică. Dar cu siguranţă că ei sînt brigadieri. De cînd a fost înfipt primul ţăruş pînă astăzi, cînd tunelul este străpuns şi se toarnă beton la baraj, au lucrat pe şantier mii de brigadieri. Chiar şi zilele acestea sosesc aici noi tineri.

Necaz...

Erau vreo zece flăcăi. Fără să fie eroi pozitivi din nu ştiu ce schiţă, toţi erau totuşi veseli şi cu obrajii rumeni. Poate din pricina vreunei glume spuse de careva mai înainte, poate din altă pricină. Pe lîngă aceste asemănări, toţi purtau caschetă de miner.

Iuliu Cemeneş, comandantul brigăzii, mi-i prezentă.

— Ion Turcu, 19 ani, Ion Irimescu, 19 ani, Gheorghe Parastache...

— Sîntem la şcoala de mineri.

— Lucrăm în echipa lui Tihaniuc.

— E frumos?

— Intri în tunel ca în metro...

— Şi te baţi cu muntele dom'le...

— ...sfarmi piatra...

— ...ca -n poveste.

Irimescu are faţa ovală, ochii aproape negri şi cînd rîde — o face mereu — arată două şiruri de dinţi drepţi. Se ţine cu mîinile de rama unui pat şi o tot sgîlţîie. Dacă cineva ar cînta, el s-ar prinde la joc imediat.

— De mult te-ai gîndit să-ţi alegi meseria asta?

— Nu, nu de mult! Cînd eram la Cerna-Jiu...

Cînd era la Cerna-Jiu...

La el în comună, la Oteştii din Drăgăşani, aşa a povestit Irimescu tovarăşilor săi: „Cînd eram la Cerna-Jiu"...

Fără cuvinte meşteşugite, fără metafore, el ştie să povestească minunat despre poezia muncii pe şantier. Cuvintele-i se rostogolesc uşor: „Eram zeci şi sute, ne bătea ploaia, vîntul — noi cîntam. Strica rîul un kilometru de terasament — noi făceam imediat doi la loc. Seara aprindeam foc de tabără, iar cînd ne culcam, prin pînza cortului desluşeam luna".

Şi atunci cum să nu vină Irimescu din nou pe şantier? Dar să nu credeţi că-l atrage numai poezia. Inainte de a termina la Cerna-Jiu li s-a spus: „Dacă vreţi, puteţi merge la Bicaz. Dar acolo să ştiţi că e mai greu. Munceşti în munte, sapi în stîncă".

— Merg!

...Acum, aici, a descoperit că meseria de miner e cea mai frumoasă din lume şi că poate s-o înveţe. Nu mai are astîmpăr. Cu vreo cinci luni de zile în urmă, la Cerna-Jiu, nici nu se gîndea la minerit. Iar acum, deodată, arde. Aşa sînt şi ceilalţi: explozii lanţ de rîset.

Unii spun că focul mare şi iute se stinge repede. Nu cred.

Focul mare şi iute arde puternic.

Dar să revenim la cei zece flăcăi. Mi s-a părut curios că în atmosfera de veselie a acestora, cel de al 11-lea, Iuliu Cemeneş, e tăcut. L-am luat deoparte şi l-am cercetat. In ochii lui am văzut cum înfloreau două lacrimi. Ce dramă! El, responsabilul brigăzii, nu putea merge la şcoala de mineri fiindcă vîrsta îi era nepotrivită.

Impărtăşesc părerea ta de rău, tovarăşe Iuliu. Şi dacă aş lucra cumva la Sfatul popular, crede-mă, aş comite o ilegalitate: ţi-aş modifica anul naşterii de pe buletin.

Ce e negativ şi ce e pozitiv

Sînt unii oameni pe care îi caracterizează uşurinţa. Cu uşurinţă se însoară, cu uşurinţă divorţează, îşi aleg o meserie şi îşi practică munca. Dacă un activist este uşuratec, înseamnă că nesocoteşte sarcinile organizaţiei şi face totul aşa cum îl taie capul şi la voia întîmplării.

Tinerilor care lucrau la Cerna-Jiu li s-a spus clar: „Inainte de a merge la Bicaz trebuie să cunoaşteţi condiţiile de acolo. Unii dintre voi vor avea posibilitatea să se califice în unele meserii. Alţii vor avea munci necalificate".

Unii brigadieri au plecat la Bicaz, alţii spre casele lor.

In alte părţi, unii activişti (aceştia sînt cei uşuratici sau nu mai ştiu cum să-i numesc), au început cu surle şi cu tobe să facă promisiuni: „Duceţi-vă la Bicaz! Acolo curge lapte şi miere. Puteţi să munciţi în orice specialitate... Deveniţi tot ce aţi visat... Duceţi-vă neîntîrziat. Ocazie unică!"

Şi au venit tinerii pe şantier. Printre ei, tineri cu meserii calificate: mecanici, strungari, radiofonişti. Unul chiar terminase Politehnica. Cei cu meserii s-au învîrtit cîteva zile pe şantier şi... au plecat înapoi acasă. Unde putea să lucreze radiofonistul sau proaspătul inginer? Şantierul are specialişti care şi-au făcut studiile de multă vreme. Cei mulţi, desigur, au rămas. Totuşi fenomenul plecării de pe şantier n-a rămas neobservat. Cîţiva constructori, neştiind cauzele, s-au mirat.

Un cunoscut, ziarist şi scriitor a reflectat însă cam în felul acesta:

— Este un fapt negativ, dar şi pozitiv. Negativ nu pentru că au plecat tinerii, ci pentru că au fost înşelaţi. Pozitiv, fiindcă aceştia n-au admis să-şi piardă calificarea. In ziua de astăzi tineretul nostru nu mai poate fi descalificat. El ştie precis ce vrea să înfăptuiască.

Neisprăviţii sau uşuraticii poate se vor apăra astfel: „Bine, dar noi i-am trimis să construiască. Unde este patriotismul socialist? Ce, au venit pentru o pereche de pantaloni?"

Nu-i sfătuiesc să pună astfel de întrebări, căci tinerii care au plecat de pe şantier vor şti să răspundă: „Nu-i vorba aici de o pereche de pantaloni, ci tocmai de patriotismul socialist. Credem că noi putem contribui mult mai bine la construirea socialismului muncind în celelalte ramuri pentru care ne-am şi calificat ani de zile; iar în construcţii, să muncească constructorii specializaţi, precum şi cei lipsiţi acum de vreo calificare, dar care vor învăţa pe şantier vreuna din meseriile de constructor".

Imi povestea Grigore Iofcea — astăzi se află pe şantierul de la Bicaz — că el s-a dus pe şantier în Lunca Prutului mai mult pentru o pereche de pantaloni. Acolo i-a aflat prima oară pe cei care, cu toate că nu vorbeau despre patriotismul socialist, simţeau ce este acesta.

Deci — în 1948. Nu zic însă că astăzi nu se mai află tineri care, slugărind pe undeva, vor să capete o pereche de pantaloni mai buni şi vin pe şantier.

E adevărat, vin pentru o pereche de pantaloni. Dar de rămas, rămîn pentru construcţia socialistă.

Semănăm cu cineva

Comsomoliştii au ridicat oraşul tinereţii, pe Amur. Astăzi, în cel de al VI-lea cincinal, ei au plecat să ridice la o nouă dezvoltare ţinuturile Siberiei. Utemiştii, brigadieri pe şantierul naţional de la Hunedoara, au înălţat oraşul muncitoresc şi construcţiile noi ale combinatului.

Comsomoliştii au plecat pe pămînturile pustii, să le desţelenească. Brigadierii au sosit la Cerna şi la Ozana să desfunde munţii punînd căi ferate.

Comsomoliştii lucrează la hidrocentrale. Brigadierii sapă tunelul de la Bicaz.

In ziarul şantierului de la Hunedoara — îmi amintesc — era o fotografie însoţită de un text. Fotografia îl înfăţişa pe Oleg Koşevoi. In text un comandant de brigadă povestea despre fapta unor utemişti. Aceştia citeau din „Tînăra gardă" cînd a fost anunţată surparea unei părţi a gropii de la fundaţia bateriei de cocs. Era pericol să fie inundată cu apă şi surpată complect fundaţia. Utemiştii din brigada autorului articolului din ziarul construcţiei au lucrat toată noaptea în apă pînă la brîu şi au împiedicat o a doua surpare.

Pe temeiul unor fapte ca acestea propun ca într-un nou cîntec despre brigadieri să se vorbească şi despre asemănarea lor cu comsomoliştii. Este un lucru de care brigadierii pot fi mîndri.

Dar careul?

Uitam careul. Cînd vorbeşti despre brigadieri să nu uiţi niciodată careul. El face parte din viaţa lor. Intr-un anumit fel reprezintă o a doua conştiinţă. Careul judecă activitatea, împarte cuvinte de laudă, critici şi ascultă autocritici.

Careul se desfăşoară duminica. Brigăzile se încolonează în faţa pavilionului. Toţi tinerii au uniforme de sărbătoare. Se înalţă drapelul roşu, iar comandanţii dau raportul. Vorbeşte apoi comandantul taberei. Cei care primesc drapelul de fruntaşi, un drapel roşu brodat cu fire de aur, sînt purtaţi pe sus de către ceilalţi brigadieri. Răsună cu ecou un „de trei ori ca la brigadă".

Criticaţii lasă privirile spre pămînt şi roşesc sub ochii tovarăşilor lor.

In duminica din 8 aprilie, la careu, prin ordinul de zi nr. 7, brigada a II-a a primit drapelul brodat cu aur, în întrecerea în cinstea lui 1 Mai. Erau de faţă cîţiva fotoreporteri, care s-au bucurat de imaginea lui Panait Butnaru zburînd în sus cu drapel cu tot.

Au existat şi criticaţi în ziua aceea. Secretarul comitetului U.T.M. a citit o scrisoare ce trebuia expediată către părintele unui brigadier;

„...fiul dumitale, Alexandru Trîntor este leneş. Face greutăţi în muncă tovarăşilor săi din brigadă. Te rugăm să ne ajuţi să-l îndreptăm..."

O ciudată coincidenţă: Alexandru Trîntor era trîntor. L-am căutat. L-am găsit roşu la faţă şi cu sudoare pe frunte. Sînt convins că în curînd o să-şi dezmintă numele.

Aşa este la careu...

O incomplectă recapitulare

Brigadierul este un om la care cunoaşterea adîncă a datoriei formează premizele eroismului.

Năsăudenii îşi cunoşteau datoria. Ei însă erau aproape analfabeţi, cam „neciopliţi" — cum spunea contabilul. Această simplitate a evoluat. Astăzi brigadierii au învăţat carte, se califică, devin chiar maiştri. Şi eroismul primei lor tinereţi a evoluat. Putem vorbi acum de patriotismul socialist, de înţelegerea datoriei nu numai ca om faţă de el însuşi, ci şi ca om faţă de oameni.

„Chiar şi cea mai mică victorie asupra sa îl face pe om mult mai puternic". Adevărul spus de Gorki îşi are şi aici confirmarea. Primii brigadieri au obţinut pe frontul construcţiei primele succese. Oare ele n-au însemnat totodată şi primele victorii asupra lor însăşi? Oare Grigore Iofcea, la Lunca Prutului, cînd a înţeles ce este omul şi s-a eliberat de exploatare, n-a obţinut şi prima victorie asupra lui? Astăzi Iofcea este puternic. Pe cîte şantiere n-a lucrat el! Piciorul unui pod de peste Jiu îi poartă numele. Ca el este brigadierul de astăzi. Om puternic, de numele căruia sînt legate multe din construcţiile patriei noastre.

...„Declar şantier naţional al tineretului, şantierul termocentralei Ovidiu II" — acestea erau cuvintele reprezentantului partidului. Tinerii voiseră să-şi asume întreaga răspundere, iar partidul avusese încredere în ei. Azi termocentrala îşi trimite prin cabluri energia electrică în întreaga Dobroge.

...Mai avem o săptămînă şi terminăm betonul la fundaţie. Brigada lui Frîncu n-o să ne poată lua drapelul (şantierul tineretului al fabricii de ciment Fieni)...

...Vin localnicii să ne ajute (linia ferată a tineretului Salva-Vişeu).

...Poftiţi la noi! Duminică echipa artistică a brigăzii lui Petre Stroe dă un mic festival. Au talent băieţii. Poate vor rămîne aici la şcolile studiourilor cinematografice (şantierul tineretului Buftea).

...Cobzan povesteşte: Ne-am descălţat, am intrat în apă şi am înfipt ţăruşii. Apoi am început să aducem pămînt. Apa era rece dar noi transpiram. Cînd ne-am întors la tabără unii au mîncat şi cîte două porţii (linia ferată a tineretului Ozana-Cracău).

...Dănilă Popescu îşi ceartă tovarăşii: Voi nu respectaţi viaţa de tabără! Trăiţi rupţi de ceilalţi şi faceţi ce vreţi voi! Pe şantier trebue să munceşti, dar să te şi odihneşti. Trebuie să înveţi să citeşti, să joci şah, să faci sport. Pe care din astea toate le faceţi voi? (brigăzile de tineret de pe şantierul fabricii de penicilină).

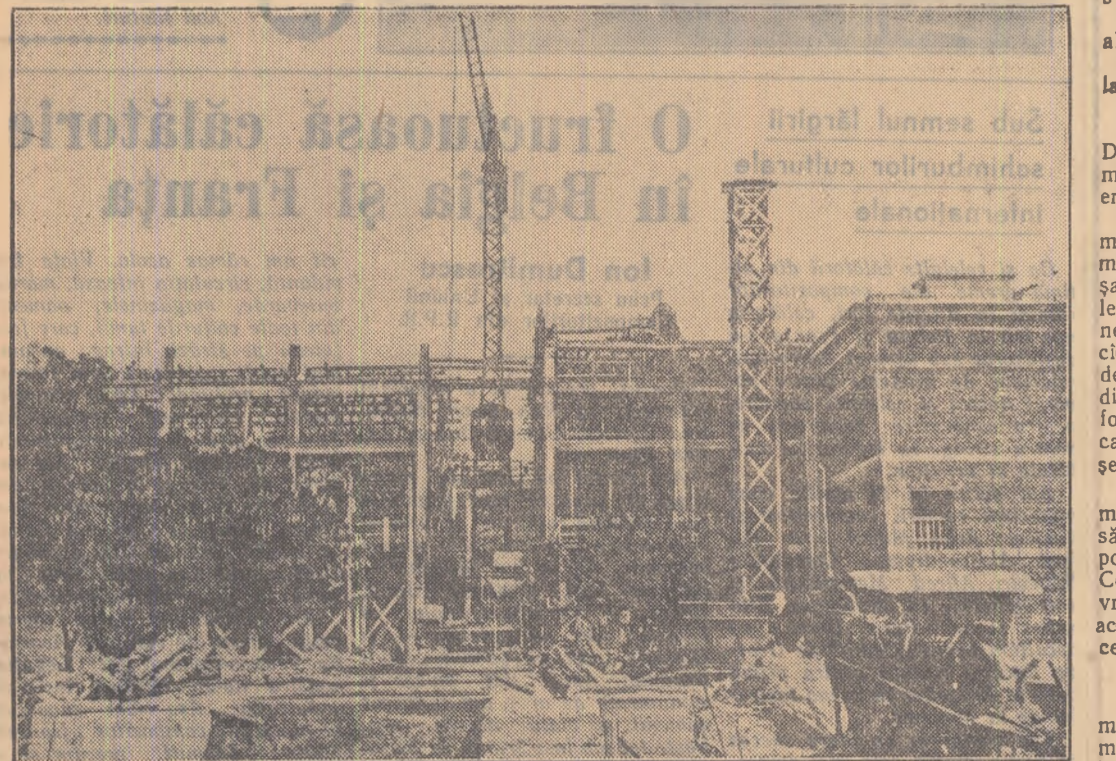
O incomplectă recapitulare, căci despre şantierele de la Agnita-Botorca, Ceanul Mare, şantierele festivalului şi cîte altele nu vă mai amintesc. Ar fi greu să arăţi în cîteva rînduri tot ce au făcut brigadierii. Cuvintele ar fi prea puţine şi prea sărace. Faptele lor, ca şi faptele familiei mari de constructori ai ţării noastre, din care brigadierii fac cu cinste parte, sînt incomensurabile. Ei s-au încadrat unitar în viaţa ţării noastre. Şi poţi oare să găseşti un etalon cu care să măsori viaţa?

Dar aici ştii ce este? Antibioticele romîneşti pe care le cumperi de la farmacie sînt produse la această fabrică. Printre cei care se pot mîndri cu noua realizare a industriei chimice, sînt şi brigadierii.

Ce rol important joacă noua centrală termoelectrică de la Hunedoara în munca furnaliştilor! Modest şi anonim, curentul electric produs de centrală îşi face datoria continuu. Modeşti şi anonimi sînt şi brigadierii care ani de zile au lucrat pe şantierul noilor construcţii ale Hunedoarei.

Aşa a arătat Studioul Cinematografic „Buftea" acum cîţiva ani: un şantier. Brigadierii care au lucrat pe acest şantier s-au ţinut de cuvînt. Interioarele ultimelor filme romîneşti au fost turnate la Buftea.

MÎINE

La chemarea partidului

Vă amintiţi de filmul documentar „Pagini din lupta partidului"? Secvenţe din film înfăţişează ţara noastră după actul eliberării: ruine, criză economică. Partidul a iniţiat opera de reconstrucţie. La chemarea partidului... şi printre secvenţele următoare sînt şi cele care înfăţişează munca brigadierilor pe şantierul fabricii de confecţii din Bucureşti. In condiţii grele — plouă — ei sapă fundaţie.

Cei mai mulţi dintre dumneavoastră cunoaşteţi cum arată astăzi fabrica de confecţii.

Cel de-al II-lea Congres al partidului a consemnat succesele obţinute în construirea bazelor economice ale socialismului, ca şi perspectivele noastre. A existat ieri, există azi, va exista mîine.

Mîine vor fi noi construcţii.

„O maşină ne poartă pe şoseaua asfaltată. In viteză, maşina noastră depăşeşte autocamioanele cu materiale de construcţii. După o curbă largă ne apare panorama şantierului. Scheletele halelor şi săgeţile macaralelor se disting foarte bine. Ne apropiem. Ca ajutorul unei macarale catarg se ridică o piesă prefabricată de o greutate uriaşă. La starterul macaralei se află un tînăr brunet. Nu prea are timp de discuţie. Se întoarce doar pentru o clipă şi ne salută. A fost de ajuns ca să-i vedem insigna de brigadier.

Lîngă grupul betonierelor întîlnim două cunoştinţe. Sînt doi betonişti, calificaţi la Buftea.

— Hei, îţi aminteşti...

In hală, la montarea prefabricatelor, alţi brigadieri.

— In '55 montam traverse la calea ferată de la Tismana. Acum montăm prefabricate. O să ajungem specialişti montori.

Le dorim împlinirea visului.

Peste două ore vizita la şantierul combinatului de cauciuc la sfîrşit.

...Noaptea de august în deltă e fermecătoare. Vîntul cîntă încetişor printre trestii, iar o lună mică îşi varsă arginţii în undele line, tremurate ale apelor. Doi tineri stau într-o barcă şi privesc. Se simt nemăsurat de bogaţi. Toţi arginţii din jur sînt ai lor.

Deodată lumina lunei se schimbă. Pe suprafaţa apei apar umbre. In spatele stufărişului se înalţă un foc. Este focul de tabără al brigadierilor. Au oaspeţi brigadierii. La focul lor au venit cehi. Ei sînt aici alături de alţi tineri veniţi să ajute la construirea fabricii de celuloză.

Se nasc discuţii într-o limbă ciudată: a semnelor şi a monosilabelor. Un romîn împrumută muzicuţa unui ceh şi începe o periniţă.

Focul în jurul căruia s-au strîns brigadierii se ridică de cîţiva metri. In noapte se profilează şi schelele construcţiei.

Tîrziu focul de tabără se stinge, cîntecele pier încetişor, constructorii merg să se culce. Singură, luna rămîne paznic al împărăţiei apelor.

...Momentul la care asistăm e deosebit de solemn. Cel strigat auzise bine... Iordache Suru, i se conferă Ordinul Muncii clasa III. Voia să se îndrepte spre masa prezidiului, unde-l aşteptau tovarăşii, dar cineva îi turnase parcă plumb în picioare. El, care avea mai totdeauna picioare sprintene — cît alergase de-a lungul magistralei! — le simţea acum înţepenite.

L-au împins ceilalţi brigadieri.

— Du-te! Haj du-te!

N-a înţeles o vorbă din cele spuse de locţiitorul ministrului. A simţit numai cum i se prinde decoraţia de reverul salopetei.

Cînd s-a întors în careu, Iordache avea trei rubine: unul — decoraţie şi celelalte două în ochi.

Şi mergînd pe drumul închipuirilor, îl întreb pe bătrînul contabil ce ar scrie celor de acasă dacă s-ar afla pe unul din şantierele de mîine.

— Nu ştiu ce aş putea scrie. Am însă o dorinţă fierbinte: să mai fiu odată tînăr şi să-mi trăiesc tinereţea ca brigadier.

V. CONSTANTINESCU

Să învățăm unii de la alții

Fără cuvinte meșteșugite, simplu, poate mai simplu decît s-au petrecut lucrurile, delegații împărtășeau celor întruniți în conferință experiența, faptele demne (sau, uneori, nedemne) de urmat ale utemiștilor. Insăși conferința raională a devenit o tribună a experienței înaintate. Și dacă în discuții s-a dat prioritate transformării socialiste a satului — e pentru că ea e problema cea mai arzătoare, mai actuală și mai mult discutată de masele tineretului din raionul Segarcea.

★

...Bulacu Mircea, Ungureanu Laura, Predoi Oprea, Zamfirache Lucian au primit o sarcină deosebită: să viziteze gospodăria colectivă din satul vecin, Valea Stanciului și să povestească apoi utemiștilor „ce-au văzut acolo". De mult nu s-a vorbit cu atîta însuflețire ca la această adunare a utemiștilor din Bîrza. Mai toți s-au angajat să-și convingă părinții, rudele, să facă tot posibilul pentru a sprijini crearea gospodăriei colective.

Cîțiva utemiști, patru la număr, și-au scris cererile chiar după această adunare.

...Și Gheorghe Ungureanu, secretarul comitetului U.T.M. din comuna Bîrza își continuă firul expunerii:

— Colectivul nostru de patru, urmînd indicațiile organizației de partid, a vizitat rînd pe rînd familiile utemiștilor, ajutîndu-le să-și convingă părinții. Și astfel, fiecare zi aducea noi și noi cereri de intrare în gospodărie: 15 utemiști și tineri au devenit colectiviști.

Ioana Țuiu a împărtășit conferinței experiența utemiștilor din Horezu-Poenari. Și aici s-a înființat de curînd o gospodărie colectivă și aici utemiștii au contribuit activ la înființarea ei, dar activitatea lor, experiența lor nu e identică cu a celor din Bîrza. Utemiștii au lucrat aici în colective împreună cu cei vîrstnici, ducînd laolaltă cu ei munca de lămurire a țăranilor întovărășiți și cu gospodărie individuală din sat.

— La adunările noastre, utemiștii își îmbogățeau experiența, aflînd de la alții cum și-au lămurit părinții, rudele, ce exemple au folosit, ce greutăți au învins...

Ioan Luca a povestit, de pildă, la o întrunire, că tatăl său înclina să intre în colectivă, dar mama o tot ținea: „să mai așteptăm, să vedem la toamnă". In vremea asta și-au vîndut boii și au cumpărat doi cai și mama găsi un nou „argument": „tocmai acum să intrăm, cînd avem caii noștri?". Dar puterea exemplului, insistențele băiatului au avut darul s-o îmbuneze și pe ea.

Și încă ceva. La Horezu-Poenari pionierii au învățat poezii, monologuri despre gospodăriile colective, iar repertoriul echipei de teatru s-a îmbogățit cu piesa „Zestrea Ilenuței".

S-a vorbit la conferință despre munca organizațiilor U.T.M. în campania de primăvară, amintindu-se, de pildă, că au fost organizate de către tineri 148 centre de germinație, că în comunele Padea, Țuglui și în altele utemiștii au transportat pe cîmp mari cantități de îngrășăminte naturale, că în multe sate tineretul sprijină activ comisiile de circumscripții luptînd pentru grăbirea însămînțărilor.

Totuși, discuțiile pe această temă s-au mărginit la o simplă enunțare a unor fapte și cifre. Insăși darea de seamă a comitetului raional oglindise foarte palid problemele producției agricole, munca tineretului în campania de însămînțări. Aceasta a fost, de altfel, una din cele mai slabe laturi ale activității lui. Nu întîmplător, mai mulți delegați au susținut cu insistență să fie organizate schimburi de experiență între fruntașii producției agricole, între brigăzile de tractoriști, să se organizeze consfătuiri cu posturile de control din unitățile socialiste etc.

— Membrii biroului raional vin foarte rar pe la noi, de aceea nici nu cunosc munca noastră, experiența noastră — spunea Dumitru F. Ioan, delegat din partea utemiștilor de la G.A.S. Segarcea. Așa se explică, cred, că în darea de seamă se tot vorbea de realizările din vara și toamna anului trecut. Dar acum desfășurăm campania de primăvară — avem și succese, avem și neajunsuri, ar fi putut învăța și alții din experiența noastră...

★

Sînt în raionul Segarcea organizații, ca de exemplu cele din Cerătu, Bîrca, Segarcea cu activitate bogată pe tărîm cultural sportiv. În altele, de pildă la Țuglui, asta lipsește.

La conferință au vorbit trei utemiști de la Țuglui.

„Teren sportiv a fost dar nu mai este. A fost arat" — a spus primul.

„Munca culturală merge sub posibilități" — a spus al doilea.

„Biblioteca e mereu încuiată. Avem un singur șah la 187 utemiști" — a spus al treilea.

Toți au fost de părere că „utemiștii sînt dornici de activitate", dar, pe tărîm cultural-sportiv „n-au cum".

Nicăieri „condițiile" nu cad din cer, ele sînt create de oameni, prin munca lor, prin inițiativa lor, prin luptă împotriva celor ce pun piedici... Așa cum au construit din proprie inițiativă „șoseaua tineretului" între Vîrîți și Țuglui (și pentru asta merită laudă), utemiștii pot trezi din somn pe cei ce se pun de-a curmezișul, își pot crea condiții pentru activitatea cultural-sportivă.

Din critica lor, comitetul raional poate însă reține ceea ce-i aparține: că trebuie să sprijine organizația din Țuglui, să-i dezvolte inițiativa și, în general, să popularizeze în toate satele experiența pozitivă în munca culturală. Această experiență ar folosi și utemiștilor din Țuglui.

La conferință au fost criticați mai mulți activiști. Cuvinte de laudă i-au fost aduse doar Mariei Trică, instructor al comitetului raional. Chiar și o evidență statistică despre cele realizate la Horezu-Poenari, Bîrza și în celelalte organizații din sectorul ei ar ajunge pentru a atesta că le-a primit pe merit. Dar delegații au relevat altceva: Maria asculta părerea fiecărui utemist, le povestea ceea ce e nou în activitatea altor organizații, iar dacă se apucau de o muncă, era alături de el.

Să petreacă mai mult timp în mijlocul tineretului, să studieze și să răspîndească experiența înaintată din orice domeniu, să sprijine inițiativele îndrăznețe — iată ce-au cerut delegații noului comitet raional.

ȘT. NECANIȚCHI

Pe urmele materialelor nepublicate

„Elevul Schwabe Dichter de la Școala profesională silvică din Sighet, prin comportarea sa, nu este demn de a fi elev al școlii noastre noi. El nu respectă școala în care învață, profesorii și colegii. In repetate rînduri tulbură orele de curs, în pauze își bate colegii. In școală și oraș este cunoscut ca huligan. Ba mai mult, el s-a dedat la fapte deosebit de grave. Fiind în practică într-o comună vecină i-a furat unei tovarășe un ceas de mînă.

Conducerea școlii, profesorii, organizația U.T.M. au căutat să-l ajute pe tînărul Schwabe Dichter să-și schimbe atitudinea. A fost chiar sancționat. Totul a fost însă zadarnic".

Faptele arătate mai sus de către un corespondent voluntar ziarului nostru, au constituit obiectul unei sezisări care a fost trimisă forurilor de resort.

Ministerul Silviculturii, Direcția Cadre și Invățămînt ne scrie în răspunsul trimis de curînd, printre altele, următoarele:

„Școala profesională silvică Sighet a luat măsuri de a elimina pe elevul Schwabe Dichter din școală, măsură care a fost aprobată de Direcția Cadre și Invățămînt din Minister".

O nouă linie aeriană: București — Budapesta — Praga — Berlin

Luni după amiază pe aeroportul Băneasa a aterizat primul avion al companiei „Deutsche Lufthansa" din R.D.G. Această companie, în colaborare cu întreprinderea „Tarom" va asigura transportul pe linia aeriană București-Budapesta-Praga-Berlin.

Cu prima cursă a sosit o delegație formată din Richard Wenzel, inspector șef din Ministerul de Interne al R.D.G., Siegfried Bock, șef de serviciu din Ministerul de Externe al R.D.G., Arthur Pieck, director general al companiei „Deutsche Lufthansa" consilieri tehnici, reprezentanți ai presei.

Oaspeții au fost salutați cu căldură de tov. Gh. Ganea, locțiitor al ministrului Transporturilor rutiere, navale și aeriene, Pavel Babuci, director în Ministerul Afacerilor Externe, al R.P.R., Vladimir Stîngaciu, director general al „Tarom"-ului și alții.

ÎN ZILELE EXAMENELOR

Printre studenții anului IV

A sosit ziua primului examen. Studenții din anii IV ai Institutului politehnic-București își dau acum examenele din penultima sesiune. Sîrguința depusă în cei patru ani, cunoștințele acumulate hotărăsc rezultatele examenelor, care de la început par a fi dintre cele mai bune.

VIITORII CONSTRUCTORI DE APARATE ȘI MAȘINI ELECTRICE

Faptul că studenții grupei 322 din anul IV al Facultății de electrotehnică au urmărit cu multă atenție cursul de „Aparate electrice" predat de tov. prof. C. Steinberg, se poate observa și din rezultatele pe care ei le-au obținut la examen: 12 calificative de „foarte bine" și 6 de „bine".

Desigur că dintre studenții care au obținut calificativul „foarte bine" n-a lipsit tînărul Meltz George, constructorul unei mașini electrice de calculat pentru care a primit premiul I pe țară și a fost distins cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M. în cadrul recentei sesiuni a cercurilor științifice studențești. Au mai obținut calificativul „foarte bine" și studenții: Chiriță Corina, Mihăilescu Mari, Vasilescu C., Stanciu Dorin.

NUMAI „BINE" ȘI „FOARTE BINE"

Studenții anului IV de la Facultatea de ingineri economiști s-au pregătit bine pentru sesiunea de examene. Majoritatea studenților din grupa 209 a obținut la examenul de „Economia industriei constructoare de mașini" calificativul „foarte bine".

Printre studenții fruntași ai grupei 209 se numără Moise Anghel, organizator U.T.M., Oproiu Viorica, responsabil profesional de grupă, Tătăranu Alexandru etc.

Nici studenții grupei 207 B nu s-au lăsat mai prejos. Ei au obținut la examenul de „Telegrafie" numai „bine" și „foarte bine".

UN SINGUR „SUFICIENT"

11 calificative „foarte bine", 3 „bine" și un „suficient" au obținut studenții grupei 547, secția „Construcții aeronautice", la examenul de „teoria, calculul și construcția motoarelor de avion".

„Foarte bine" au obținut printre alții și studenții Fuior Valeriu, Mateescu Dan, Gheorghiu Viorica, Buruiană Mircea.

Corespondent
NICOLAE MARIN

...Și printre cei din anul I

Pentru a veni în ajutorul studenților din anii I în vederea pregătirii în cît mai bune condiții a sesiunii de colocvii și examene și a obținerii unor rezultate pozitive, comitetul U.T.M. de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" a organizat consfătuiri la care studenții fruntași din anii III și IV au expus metodele lor de muncă.

Aceste consfătuiri s-au dovedit a fi utile, deoarece majoritatea celor care au participat la ele s-au străduit să învețe din experiența fruntașilor la învățătură.

ROADELE FRECVENȚEI ȘI ALE MUNCII PERMANENTE...

Grupa 213 din anul I al Facultății de ingineri economiști este cunoscută ca grupa cu cea mai regulată frecvență din toate facultățile. Acest lucru a făcut ca întreaga grupă să-și poată însuși temeinic materialul predat la cursuri, seminarii, lucrări practice.

Rezultatele n-au întîrziat să se vadă. La examenul de limbă rusă pe care l-a susținut zilele trecute, grupa a fost declarată integralistă, iar calificativele obținute (7 foarte bine, 7 bine, și numai 4 suficient) dovedesc că nivelul profesional al întregii grupe este ridicat.

★

Cei douăzeci de studenți ai grupei 128 a Facultății de agricultură s-au pregătit temeinic tot timpul anului pentru seminarii și lucrări. Acest lucru a făcut ca acum, cu ocazia examenelor de sfîrșit de an, să fie necesară numai repetarea materiei.

La examenul bazele marxism-leninismului, întreaga grupă a fost declarată integralistă obținînd aproape numai calificative de „foarte bine" și „bine".

Un alt examen la care această grupă a obținut rezultate dintre cele mai bune a fost examenul de botanică la care 15 studenți au obținut „bine" și „foarte bine".

In aceste zile de pregătire a sesiunii de examene, studenții din facultățile și institutele patriei noastre acordă o atenție sporită repetării materiei.

In fotografia noastră: un grup de studenți ai Facultății de fizico-matematici de la Universitatea Al. I. Cuza din Iași lucrează la determinarea echivalentelor mecanice ale caloriilor în laboratorul facultății.

...ȘI ALE LĂSĂRII PE TÎNJALĂ

Studenții din grupa 129, anul I, Facultatea de agricultură, au susținut pînă acum două examene: la „Chimie organică și biologie" și la „Mecanizarea agriculturii". Nivelul de pregătire al studenților a fost destul de slab. Astfel, la chimie s-au înregistrat 7 „suficient" și 7 „insuficient", iar la mecanizarea agriculturii 9 „suficient" și 5 „insuficient".

Felul cum s-a prezentat această grupă la examene dovedește, pe de o parte că un număr însemnat de studenți nu au înțeles să se achite de sarcina lor principală — învățătura, iar pe de altă parte, că organizația de bază U.T.M. pe facultate nu a luat măsuri din timp și nu i-a ajutat pe cei rămași în urmă să ajungă la nivelul fruntașilor. Aceasta cu atît mai mult cu cît cadrele didactice de la respectivele catedre au pus la dispoziția studenților ore de meditații, consultații etc. pe care aceștia nu le-au frecventat decît într-o măsură foarte mică.

★

Din rezultatele obținute la cele cîteva examene susținute pînă acum (2-3 la fiecare facultate) reiese că majoritatea studenților s-au prezentat mult mai bine pregătiți decît în sesiunea din iarnă, în deosebi la materiile de bază (botanică, chimie etc.).

Pentru ca la celelalte examene studenții din anul I să obțină rezultate cît mai bune, organizațiile de bază U.T.M. din facultăți, cît și comitetul U.T.M. pe institut trebuie să organizeze ajutorarea mai eficientă a celor rămași în urmă, îndeosebi cu ajutorul responsabililor de grupă, al corpului didactic și al organizatorilor U.T.M.

Corespondent
C. PENCEA

Pentru candidații la concursul de admitere în învățămîntul superior

Pentru a veni în sprijinul absolvenților școlilor medii care se prezintă la concursul de admitere în învățămîntul superior, Ministerul Invățămîntului a luat o serie de măsuri menite să contribuie la o bună selecționare a candidaților. In rîndul acestor măsuri se înscrie și aceea de a publica o culegere de probleme de matematică.

Culegerea de probleme de matematică pentru candidații care se pregătesc în vederea prezentării la concursul de admitere în învățămîntul superior cuprinde 107 dintre problemele cele mai caracteristice care au fost date în ultimii doi ani la acest concurs.

Avînd în vedere atît pregătirea eterogenă în domeniul matematicilor a candidaților, cît și cerințele de diferențiere a problemelor corespunzător specialității, culegerea cuprinde probleme de geometrie, trigonometrie și algebră, complet rezolvate, cele mai multe dintre ele avînd 2-3 soluții. Prima soluție este cea obișnuită, iar celelalte două sînt mai deosebite, putînd fi date de candidații cu mai multă abilitate în mînuirea raționamentului matematic. De asemenea, majoritatea soluțiilor sînt însoțite de observații explicative, care sînt de natură să ajute la înțelegerea justă a raționamentului.

Această culegere de probleme poate contribui la buna pregătire a candidaților prin aceea că îi va familiariza atît cu tipurile de probleme ce pot fi date la concursul de admitere cît și cu metodele de rezolvare care trebuie folosite, formînd totodată o imagine reală asupra nivelului concursului de admitere la această disciplină.

Culegerea de probleme de matematică pentru candidații care se pregătesc în vederea concursului de admitere în învățămîntul superior a fost editată de Litografia Ministerului Invățămîntului din București și poate fi procurată de la Librăria Academiei din București, iar în provincie prin școli, care vor face comanda litografiei.

Nu-i vorba de ceva nou și totuși...

(Urmare din pag. I-a)

— De ce? Intrebi de ce? Atunci întreb și eu: Pentru băieți nu se pot confecționa pardesie? Iar dacă ni s-ar cere părerea eu aș propune ca pentru copiii mici să se confecționeze mai multe costumașe albe, costumașe cu garnituri de catifea și pardesie albe. Și cîte lucruri drăguțe ar putea fi puse la dispoziția copiilor noștri!

O fetiță și-a zgîriat mînuța

Dar cea mai mare tragedie o aduce copilului jucăria care chiar în ziua cumpărării ei de la magazin trebuie aruncată sub pat. Cum să nu arunce copilul mașina mecanică produsă de fabrica „Ambalajul Metalic" Timișoara cînd cheia nu se potrivește la mecanism, iar arcul nu se strînge? Cum să nu arunce pisicuța sau cățelușul lucrate la „Pionierul" Botoșani, cînd acestea sînt astfel făcute încît îi sperie? Poate că și acei care au lucrat asemenea jucării nu și-au putut da seama ce este și oscilînd la decretarea lui între urs și cîine l-au colorat în maro și... i-au pus zgardă la gît!

Tot în legătură cu aspectul și calitatea jucăriilor ni s-a povestit următoarea întîmplare.

Dorel și Nina veniseră în Cișmigiu în ziua aceea mai veseli decît de obicei. El avea o trotinetă nouă; ea o păpușă și o „trusă" de instrumente pentru „construcții" în nisip. Un sfert de oră au fost fericiți, apoi au plecat plîngînd spre casă. Dorel tîra după el trotineta căreia îi căzuse mînerul, Nina avea două necazuri. Primul: în grupul de copii în care nimerise, celelalte fetițe aveau păpuși la fel cu a ei. Și cît de mult își dorise ea să aibă o păpușă „cea mai frumoasă...!" Al doilea: încercînd să clădească o căsuță și-a zgîriat mîna în nesuferita de lingură pentru nisip.

La un depozit de jucării ni s-a explicat de unde au provenit necazurile celor doi copii. Trotinetele de la „Ideal"-Mediaș, deși relativ bine lucrate, vin prost ambalate și din această pricină se deteriorează în timpul manipulării și transportului. Uneltele pentru nisip lucrate la „Ambalajul Metalic" sînt ștanțate prost și au margini ascuțite.

...Trebuie să se ia măsuri

Despre articolele pentru copii s-a vorbit adesea în presă și la radio-magazin. Prea multe îmbunătățiri încă nu s-au adus acestora, iar dacă s-au creat produse frumoase și fine, aceasta s-a întîmplat în ajunul unor zile festive. (Se știe că în preajma Zilei Internaționale a Copilului în magazine se vor aduce mărfuri mai bune). Oare copiii se îmbracă și se încalță numai la zile festive?

Față de situația destul de veche a neglijențelor și dezinteresului față de articolele pentru copii, un sceptic spunea, nu fără ironie: „Problema articolelor pentru copii va fi rezolvată cu succes doar atunci cînd se vor naște mai puțini copii."

Oare așa gîndesc și conducătorii întreprinderilor care produc mărfuri pentru copii? Oare așa gîndesc și conducerile ministerelor care tutelează aceste întreprinderi? Am vrea să credem că nu! Și de aceea, alături de părinți și copii, așteptăm o rapidă și serioasă îmbunătățire privind creația, calitatea, sortimentul, gama culorilor, cantitatea produselor pentru copii.

LIDIA POPESCU
C. VICTOR

Pictorul Teodor Pallady — maestru emerit al artei din R.P.R.

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, s-a conferit pictorului Teodor Pallady, titlul de maestru emerit al artei din R.P.R. cu prilejul împlinirii a 85 de ani și pentru merite deosebite în domeniul creației plastice. In cursul lunii iunie se va organiza la Muzeul de Artă al R.P.R. o expoziție retrospectivă a pictorului Pallady.

(Agerpres)

Azi în București

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Fîntîna din Baccisarai; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Apus de soare; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Gaițele; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt; **Tineretului:** Cei de mîine; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Nota zero la purtare; **Armatei** (Magheru): Dragoste tîrzie; **Armatei (13 Sept.):** Nunta lui Figaro; **Municipal:** Răzvan și Vidra; **Muncitoresc C.F.R. Giulești:** Volpone; **Ansamblul de Estradă** (Victoriei 174): Cu dragostea nu-i de glumit; **Ansamblul de Estradă** (Grădina Boema — C. A. Rosetti 4): Cer cuvîntul; **Ansamblul de cîntece și dansuri S.P.C.** (Sala Sf. Sava): Spectacol extraordinar în premieră.

CINEMATOGRAFE: Patria, 8 Martie, Elena Pavel, 1 Mai: Umbre în port; **Republica, București, Grădina Progresul, Infrățirea între popoare, Al. Sahia, Volga, Libertății:** Pe răspunderea mea; **Magheru, I. C. Frimu, Al. Popov:** Semne particulare; **Filimon Sîrbu, Lumina:** Vagabondul (seria I); **V. Alecsandri, Victoria:** Vagabondul (seria II), Complectare: La noi la Todirești; **Maxim Gorki:** In Afganistanul prieten și Pe pămîntul primitor al Birmaniei; **Timpuri Noi, Miorița:** Recunoaștere pe fluviul Ian Tzî; **Central, Carpați, 8 Mai:** Cavalerul fără lege; **Tineretului:** Tăunul; **Grivița, Arta:** Carola Lamberti; **Vasile Roaită:** Infidelele; **Cultural:** Drum periculos; **Unirea:** Fetele din piața Spaniei; **C. David:** Povestea viteazului Baiaia; **Flacăra:** Trei starturi; **T. Vladimirescu:** Nufărul roșu; **Munca:** Cercul diabolic.

Pe marginea scrisorii „De ce nu îndrăgește sportul fiecare elev?"

„SPORTUL SE ÎNDRĂGEȘTE ÎNCĂ DIN CLASA I-a"

Consider că este bine venită inițiativa ziarului „Scînteia tineretului" de a dezbate una din multiplele probleme ale educației fizice în școlile noastre.

Pe baza experienței cîștigate atît ca profesor de educație fizică, cît și ca îndrumător al acestei activități în școlile din cuprinsul unei regiuni întregi, îmi permit să expun unele idei legate de tema **„De ce nu îndrăgește sportul fiecare elev?".**

De la bun început recunosc că problema ridicată este actuală și — într-o măsură apreciabilă — și generală. Intr-adevăr, am avut ocazia să observ la multe lecții, la multe activități sportive de masă, că elevii participă fără entuziasm, fără vigoarea caracteristică tinereții. Mulți se eschivează și rămîn pasivi față de unele acțiuni sportive de masă. Astfel de atitudini am putut să le observ recent și în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului, la campionatele republicane ale școlilor medii și cu ocazia crosului „Să întîmpinăm 1 Mai". Mi-am pus și eu întrebarea, cum desigur că și-au pus-o și alți profesori de educație fizică: **„De ce se mobilizează oare așa de greu o parte a tineretului școlar pentru acțiunile sportive? De ce în unele școli se observă tendința de a se lipsi de educație fizică?"** Răspunsul este evident: acești elevi nu au îndrăgit activitatea de educație fizică, nu iubesc sportul. Această activitate a unor elevi în școlile medii este în primul rînd un efect al unor cauze ce trebuie căutate în modul cum se desfășoară activitatea de educație fizică și sport la clasele I-IV, V-VII și chiar în învățămîntul preșcolar.

O problemă a întregului învățămînt

A îndrăgi activitatea de educație fizică cu elevii e un aspect al muncii educative duse în școală, care se bazează pe o preocupare sistematică, științifică și dusă cu multă răbdare de către educatori, părinți, organizațiile de tineret.

E clar, dorința de a practica sportul nu o poate trezi singur profesorul de educație fizică de la un singur grad de învățămînt. E vorba de un proces de durată, mai vast, cuprinzător.

In instituțiile de învățămînt preșcolar rezultatele în această direcție, în regiunea noastră, sînt, pe zi ce trece, tot mai îmbucurătoare. Multe educatoare din orașele Cluj, Turda, Dej și Bistrița studiază materialul existent și obțin rezultate frumoase.

In clasele I-IV însă, situația se schimbă. Nu se dă importanța cuvenită procesului de educație fizică. Lecțiile, puține la număr în planul de învățămînt, sînt de multe ori înlocuite cu alte obiecte sau, dacă se țin, sînt formale, neștiințific alcătuite și conduse. Au un conținut sărac și nu satisfac necesitatea de mișcare a copiilor. Astfel de cazuri se găsesc la multe școli din regiunea noastră. **(Din păcate autorul nu dă exemple concrete — n.r).**

Activitate mai bogată se duce la clasele V-VII, dar și aici sînt destul de frecvente cazurile cînd nivelul activității la lecții cît și la cercul sportiv nu este satisfăcător. Sînt multe cadre necalificate la aceste școli, care văd în lecțiile de educație fizică numai o „umplutură" avînd mai multe ore la alte obiecte. Elevii acestor clase, în bună parte, sînt pionieri. Deși ar trebui să se pună accent mare pe sport și joc, de multe ori activitatea lor e searbădă, fără viață. Legătura și colaborarea între profesorul de educație fizică și instructorul de pionieri este slabă, sau inexistentă. Direcțiunile unor școli nu acordă importanța cuvenită activității de educație fizică, nu controlează și nu ajută cadrele în munca lor.

Iată, deci, o primă cauză a faptului că o parte din elevi nu îndrăgesc educația fizică și sportul. Este necesar ca Ministerul Invățămîntului să organizeze cursuri de educație fizică pentru învățători, să editeze manuale de educație fizică, să doteze școlile de 4 ani și de 7 ani cu material sportiv mai bogat; școlile, cu ajutorul comitetelor de părinți și prin munca voluntară a elevilor, să amenajeze baze sportive simple și porticuri de gimnastică. Cred că ar trebui ca și comitetele raionale și regionale U.T.M. să instruiască pe instructorii de pionieri, care la rîndul lor să îmbogățească și să învioreze activitatea sportivă în cadrul organizațiilor de pionieri.

Secțiile de învățămînt regionale, cabinetele pedagogice regionale și raionale trebuie să-și îndrepte atenția cu toată seriozitatea asupra problemei educației fizice în aceste școli, controlînd și îndrumînd mai des și mai profund această muncă. Numai așa ne putem aștepta la o îmbunătățire a situației și în școlile medii, numai așa putem asigura o bază de masă, sănătoasă, pentru sportul de performanță.

Este neglijată marea masă a elevilor

Cîteva cuvinte aș dori să spun în legătură cu problema supraîncărcării elevilor și a cadrelor didactice. Socot că această supraîncărcare există la unii elevi ai școlilor medii și pe linia activității sportive, avînd drept rezultat o scădere a capacității lor de muncă privită sub aspect general. Aceasta se datorește nepotrivirii între numărul de ore prevăzut pentru activitatea colectivului sportiv, pe de o parte și numărul de competiții și cerințele tehnice pentru aceste concursuri, pe de altă parte. Fiecare profesor știe că echipele școlilor nu se pot pregăti în numărul de ore prevăzut în planul de învățămînt în așa fel încît ele să satisfacă cerințele unui concurs cu caracter regional sau republican. De aceea, de multe ori, se întîmplă că profesorii se simt nevoiți a include în pregătirea echipelor și a concurenților antrenamente suplimentare, răpind astfel din timpul liber sau din timpul destinat învățăturii. Pe de altă parte, atenția profesorului fiind concentrată asupra pregătirii echipelor reprezentative, se neglijează marea masă a elevilor, care astfel rămîn în afara activității sportive.

Eu aș prefera să se pună mai mare accent pe „concursurile de masă", unde pot fi angrenați mulți elevi, se poate educa în masă dragostea pentru sport, se poate crea acea „tradiție sportivă" în școală. Concursurile republicane să fie organizate la una sau două ramuri sportive, cu schimbarea ramurilor sportive din an în an, sau pe cicluri de ani.

Nici organizațiile U. T. M. din școli nu înțeleg în multe cazuri rolul pe care îl au în mobilizarea și în educarea elevilor în spiritul dragostei față de activitatea sportivă. In acest caz, profesorii de educație fizică rămîn singuri, fără sprijin din partea tineretului, ei fiind organizatorii și conducătorii tehnici în același timp. Dacă se observă o îmbunătățire a activității colectivelor sportive școlare în urma recentelor dispozițiuni date de Ministerul Invățămîntului privind întărirea acestor colective, cred totuși că nici aceste instrucțiuni nu rezolvă definitiv problemele arătate mai sus.

O bogată activitate sportivă

Abordînd numai cîteva probleme legate de temă, țin să menționez că în regiunea noastră avem școli cu o bogată activitate sportivă, unde elevii într-adevăr iubesc această activitate. La Școala medie mixtă Bistrița, la Școala medie nr. 1 Turda, la Școala pedagogică nr. 2 din Cluj, la Școala de 7 ani nr. 20, 22 din Cluj etc. procesul de educație fizică și sport se desfășoară în bune condițiuni, datorită sprijinului direcțiunii, al întregului consiliu pedagogic, al organizației de tineret, al comitetului de părinți și al muncii devotate depuse de către cadrele de educație fizică. Amintesc aceste școli și cadre, socotind că la discutarea temei este folositor să se știe că multe colective școlare îndrăgesc sportul și obțin rezultate bune.

Cred că schimbul de păreri între profesori de educație fizică, directori de școli, diriginți, medici, părinți și elevi va avea ca rezultat ridicarea pe o treaptă mai înaltă a acestei laturi a educației comuniste a tineretului.

Prof. LÖRINCZI FRANCISC
metodist de educație fizică
la Cabinetul pedagogic
al regiunii Cluj

Informații

La Casa Universitarilor din București a avut loc miercuri o seară închinată memoriei marelui nostru muzician George Enescu, de la a cărui moarte s-a împlinit de curînd un an.

Acad. Tudor Arghezi a evocat personalitatea marelui maestru al muzicii romînești.

Au participat academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R. profesori universitari și alți oameni de știință, artă și cultură, studenți.

★

Miercuri la amiază în sala de expoziții „Nicolae Cristea" din Capitală a avut loc deschiderea expoziției de pictură a artiștilor Petre Dumitrescu, Eugen Popa și Gheorghe Șaru, laureat al Premiului de stat.

Lotul R.P.R. de tenis de masă a avut prilejul, în timpul petrecut în R. P. Chineză să participe la o serie de manifestații artistice, culturale, sportive.

In fotografie: la o întîlnire a sportivilor romîni cu oamenii de stat din R.P. Chineză, Premierul Ciu En-lai strînge mîna Angelicăi Rozeanu, cunoscuta jucătoare romînă de tenis de masă.

Prima seară petrecută de oaspeții francezi la Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Marți seara Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței și Christian Pineau, ministrul de Externe, „au luat primul contact cu locuitorii Moscovei". Ei au făcut o plimbare în oraș, apoi au luat cina într-unul din restaurantele Moscovei.

La 16 mai la Kremlin au început tratativele sovieto-franceze

MOSCOVA 16 (Agerpres). TASS transmite: In ziua de 16 mai la ora 10 dimineața (ora Moscovei) la Kremlin au început într-o atmosferă de sinceritate și prietenie tratativele între delegația guvernamentală a U.R.S.S. și delegația guvernamentală a Franței. A avut loc prima întrevedere a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Franceze, și Ch. Pineau ministrul Afacerilor Externe al Franței.

Din partea sovietică la întrevedere au fost de față: N. T. Fedorenko, S. A. Vinogradov, L. F. Ilicev, N. P. Tighicko, A. A. Arutiunian, A. S. Anikin.

Din partea franceză la întrevedere au fost de față: R. Massigli, G. Brilland, Ch. Bauchard, M. Dejean, E. Noel, P. Baraduc.

S-a hotărît de comun acord ca în timpul tratativelor să aibă loc un larg schimb de păreri atît în problemele referitoare la relațiile franco-sovietice, cît și în problemele internaționale, care interesează ambele țări.

La prima întrevedere s-a făcut o trecere în revistă a problemelor de discutat și a avut loc un schimb sincer de păreri în problema dezarmării.

Dejunul oferit de N. A. Bulganin în cinstea lui Guy Mollet și Ch. Pineau

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 mai președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a oferit în marele palat al Kremlinului un dejun în cinstea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Franceze, Guy Mollet, și a ministrului Afacerilor Externe, Christian Pineau, care se află la Moscova în urma invitației guvernului sovietic.

Din partea franceză la dejun au luat parte:

Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe, Rene Massigli, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, Maurice Dejean, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Franceze în U.R.S.S., Georges Brilland, directorul cabinetului președintelui Consiliului de Miniștri, Charles Bauchard, directorul cabinetului ministrului Afacerilor Externe, Pierre Baraduc, șeful serviciului de informații și presă al Ministerului Afacerilor Externe, precum și celelalte persoane care îi însoțesc pe președintele Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe.

Din partea sovietică la dejun au luat parte: tovarășii N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, L. I. Brejnev, E. A. Furțeva, D. T. Șepilov, N. V. Popova, secretară a Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, N. G. Palgunov, conducătorul responsabil al agenției TASS, A. A. Gromiko și N. T. Fedorenko, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., S. A. Vinogradov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Franceză, S. A. Borisov, prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, N. P. Tighicko, funcționar superior al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., E. A. Tarabrin, șeful protocolului președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., L. F. Ilicev, A. A. Arutiunian și F. F. Molocikov, șefi de secție din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

In cadrul dejunului care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială s-au rostit cuvîntări.

Oaspeții francezi în vizită la Kremlin

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Franceze, Guy Mollet și ministrul Afacerilor Externe Christian Pineau, care au sosit la Moscova la invitația guvernului sovietic, au vizitat la 16 mai Kremlinul din Moscova. Ei au vizitat sala de ședințe a Sovietului Suprem al U.R.S.S., sala de marmoră și alte săli ale Marelui Palat al Kremlinului.

Oaspeții au vizitat apoi piața Ivanovo a Kremlinului unde ghidul le-a povestit că în vechime în această piață se dădea citire cu glas tare ordinelor țarilor și că de aici se trage expresia „A striga să se audă în toată Ivanovo". Cînd oaspeții s-au apropiat de celebrul tun expus în această piață, Guy Mollet a spus:

„Aș vrea să strig în toată Ivanovo ca bugetele militare ale țărilor să fie folosite pentru restaurarea unor astfel de tunuri — monumente ale vechimii, și nu pentru crearea de noi arme de exterminare în masă".

In sala de arme, președintele Consiliului de Miniștri al Franței și cei care l-au însoțit au examinat cu interes colecția acestui muzeu. După terminarea vizitei, A. M. Andreev, directorul sălii de arme, i-a oferit lui Guy Mollet o lucrare științifică despre colecția acestui muzeu. Mulțumind pentru dar, Guy Mollet a subliniat că comorile sălii de arme sînt cunoscute în lumea întreagă. Aici, a spus el, se găsesc multe lucruri cu adevărat minunate.

In timpul vizitării Kremlinului, oaspeții au fost însoțiți de Maurice Dejean, ambasadorul Republicii Franceze în U.R.S.S., membri ai ambasadei franceze în U.R.S.S., de persoanele care au sosit la Moscova împreună cu președintele Consiliului de Miniștri și cu ministrul Afacerilor Externe al Franței, de N. T. Fedorenko, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., S. A. Vinogradov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Franceză, A. A. Arutiunian și F. F. Molocikov, directori în Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., general-locotenent A. A. Vedenin, comandantul Kremlinului din Moscova.

Monumentele istorice ale Kremlinului au fost vizitate de asemenea de un mare grup de ziariști străini și sovietici, precum și de reprezentanți ai societății aeriene franceze „Air-France".

Spectacolul de la Teatrul Mare al U.R.S.S.

In seara aceleiași zile, oaspeții francezi au asistat la Teatrul Mare al U.R.S.S. la spectacolul de balet „Lacul lebedelor" de P. I. Ceaikovski. In loja centrală, pavoazată cu drapelele de stat ale Republicii Franceze și Uniunii Sovietice, se aflau Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Franceze, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe, cu soția, precum și persoanele care îi însoțesc: Maurice Dejean, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Franceze în U.R.S.S. cu soția, Rene Massigli, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Franței, Georges Brilland, director de cabinet al președintelui Consiliului de Miniștri al Franței, Charles Bochard, director de cabinet al ministrului Afacerilor Externe al Franței. La spectacol au asistat de asemenea celelalte persoane care au sosit la Moscova împreună cu Guy Mollet și Christian Pineau și membri ai ambasadei Republicii Franceze în U.R.S.S.

Împreună cu oaspeții, în loja centrală se aflau N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, A. A. Gromiko și N. T. Fedorenko, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Franceză, N. V. Popova, secretar al Consiliului Central al sindicatelor din Uniunea Sovietică, E. A. Tarabrin, șeful protocolului președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Spectatorii și șefii reprezentanțelor diplomatice acreditați la Moscova, prezenți în sală, au aplaudat în picioare apariția conducătorilor statului sovietic și a oaspeților francezi. Inainte de începutul spectacolului au fost executate imnurile de stat ale Republicii Franceze și U.R.S.S.

In sala de spectacol se aflau de asemenea ziariști francezi și sovietici, funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Ministrul R.P.R. la Paris a remis scrisorile de acreditare președintelui Republicii Franceze

PARIS 16 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite: Dl. René Coty, președintele Republicii Franceze, l-a primit marți dimineața pe Mircea Bălănescu, care i-a remis scrisorile sale de acreditare în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Romîniei în Franța.

După ce a remis scrisorile sale de acreditare, ministrul a transmis președintelui Republicii urările cele mai călduroase ale președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. El a subliniat prietenia tradițională care leagă cele două popoare și și-a exprimat dorința ca relațiile existente între ele să fie dezvoltate.

In răspunsul său, președintele Republicii a declarat că este fericit să-l primească pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii Populare Romîne.

Președintele Republicii a amintit de asemenea vechea prietenie care leagă cele două țări și și-a exprimat speranța că ministrul își va îndeplini misiunea ca relațiile dintre Franța și Romînia, îndeosebi cele culturale și economice, care erau atît de dezvoltate în trecut, să se intensifice și mai mult.

Apoi dl. René Coty l-a rugat pe ministru să transmită președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. salutul său, precum și cele mai bune urări pentru poporul romîn.

HULIGANI FASCIȘTI AU NIMICIT SEDIUL SECȚIUNII DIN MONTPELLIER A P.C.F.

MONTPELLIER 16 (Agerpres). Presa progresistă franceză anunță că huligani fasciști au aruncat o bombă la sediul secțiunii din Montpellier a Partidului Comunist Francez, distrugînd complect clădirea sediului.

In semn de protest împotriva acestui atac, 5.000 de locuitori ai orașului au organizat marți seara o mare manifestație și un miting, la care conducătorii socialiști din oraș au participat alături de comuniști. Consiliul general al departamentului Herault — din care face parte Montpellier — format din socialiști, radicali și independenți, a înfierat în unanimitate atentatul fascist și a cerut autorităților arestarea vinovaților.

Funeraliile lui A. A. Fadeev

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Timp de două zile locuitorii Moscovei și-au luat rămas bun de la remarcabilul scriitor sovietic, Alexandr Alexandrovici Fadeev, eminent activist pe tărîm obștesc.

La 16 mai, la ora 10 dimineața, s-a deschis din nou accesul în Sala Coloanelor pentru ca oamenii muncii să-și ia rămas bun de la A. A. Fadeev.

Ora 12. Accesul în Sala Coloanelor s-a închis.

Rude, prieteni ai defunctului, scriitori scot din Casa Sindicatelor sicriul cu corpul lui A. A. Fadeev. In față, pe perne de atlas, se află două Ordine Lenin, medalii cu care a fost decorat A. A. Fadeev, insigna de deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Cortegiul funebru se îndreaptă spre cimitirul Novo-Devicie. Aici a avut loc un miting consacrat memoriei scriitorului. Deschizînd mitingul, A. A. Surkov, secretar al conducerii Uniunii scriitorilor sovietici a vorbit despre A. A. Fadeev — eminent activist de partid, strălucit scriitor sovietic, luptător plin de abnegație pentru pace în întreaga lume. Cărțile pe care le-a scris Fadeev vor trăi născînd în oameni marea credință în victoria ideilor comunismului.

Ia cuvîntul scriitorul K. A. Fedin. El subliniază că A. A. Fadeev — scriitorul — nu poate fi despărțit de marele fenomen revoluționar al culturii pe care îl numim literatura beletristică sovietică. Cînd cu 30 de ani în urmă a apărut nuvela „Infrîngerea", cititorul sovietic a recunoscut imediat în autorul ei un talent proaspăt, mult promițător. Tineretul lumii — iată principala temă a celor mai vii pagini ale prozei lui Fadeev.

Ia apoi cuvîntul A. E. Korneiciuk. In numele scriitorilor republicilor unionale el exprimă regretul profund în legătură cu moartea prematură a remarcabilului scriitor rus.

Cei care au mai luat cuvîntul au vorbit cu multă căldură și dragoste despre activitatea lui A. A. Fadeev ca scriitor și ca activist pe tărîm obștesc.

In numele tineretului sovietic a vorbit căpitanul G. M. Arutiunian — unul din membrii organizației comsomoliste ilegale „Tînăra Gardă" din Krasnodon, în prezent elev al Academiei Militare-Politice.

Mitingul a luat sfîrșit. In sunetele imnului de stat al Uniunii Sovietice, coșciugul este coborît încet în mormînt.

Mormîntul este acoperit de flori și coroane. Se fixează o placă de marmoră cu inscripția:

Alexandr Alexandrovici Fadeev
1901—1956

În 24 de ore

VARȘOVIA. — In ultimele săptămîni au avut loc convorbiri diplomatice polono-franceze în legătură cu o serie de probleme care prezintă interes pentru ambele țări.

Cu acest prilej s-a hotărît ca Jozef Cyrankievicz, primul ministru al R. P. Polone, să facă o vizită oficială în Franța. Data acestei vizite va fi fixată ulterior.

CAIRO. — Postul de radio Cairo anunță că Egiptul a recunoscut oficial guvernul R. P. Chineze. Postul de radio Cairo precizează că această hotărîre a fost luată de Consiliul de Miniștri Egiptean într-o ședință prezidată de primul ministru Gamal Abdel Nasser.

WASHINGTON. — La 16 mai senatorul James Richards (Carolina de sud), președintele comisiei pentru afacerile externe a Camerei reprezentanților, a anunțat că comisia a cerut reducerea la jumătate a ajutorului economic american care urmează să fie acordat Iugoslaviei.

MOSCOVA. — La 15 mai a început la Moscova săptămîna filmului artistic francez. Intre 15 și 22 mai locuitorii Moscovei vor viziona 13 filme franceze. Filmele prezentate se bucură de un mare succes.

BUDAPESTA. — După cum s-a mai anunțat, Adunarea de Stat a R. P. Ungare a invitat o delegație a parlamentului finlandez să viziteze Ungaria. Parlamentul finlandez a acceptat această invitație.

ROMA. — Tipografii și muncitorii de la imprimerii din Italia au declarat o grevă de 24 de ore. Din această cauză în ziua de 16 mai în Italia nu au apărut ziare, iar serviciile agenției italiene de știri Ansa au fost suspendate.

BELGRAD. — Colectivul Teatrului de dramă din Iugoslavia a plecat spre Moscova. Teatrul va prezenta spectacole la Moscova, Leningrad, Kiev și Gorki.

Ceea ce nu se poate ascunde...

Mister Carl Vinson este o personalitate în viața politică americană. Funcția de președinte al comisiei pentru serviciile armate a Camerei reprezentanților i-a adus o oarecare faimă și publicitatea corespunzătoare. Cînd a fost dată publicității declarația guvernului sovietic în problema dezarmării, declarație care anunța reducerea efectivelor militare sovietice cu 1.200.000 de oameni, mister Vinson a fost asaltat de ziariști. Asaltul avea o pricină lesne de înțeles — i se solicita răspunsul la clasica întrebare: „ce părere aveți despre noua declarație sovietică?".. Mister Vinson și-a privit cu importanță interlocutorii și a răspuns plin de gravitate: „Cred că ar fi cel mai înțelept lucru să nu spunem nimic". Era interviul de cel mai scurt metraj din istoria distinsului congresman.

N-am fi pomenit această întîmplare, dacă n-ar fi procedat în același fel și alte personalități occidentale cunoscute prin limbuția de care dau dovadă ori de cîte ori este vorba să învenineze atmosfera internațională. Generalul Gruenther, care mai deține încă funcția de comandant al forțelor militare N.A.T.O. din Europa, a refuzat să facă vreun comentariu. La fel a procedat luni noaptea și guvernul vest-german.

Tăcerea se pare însă că nu este un mijloc de natură să diminueze însemnătatea noului act al guvernului sovietic. Constatarea aceasta o poți face răsfoind presa mondială. Ziarele de cele mai diferite opinii au publicat sub titluri uriașe importanta veste venită din Moscova. Ziarul finlandez „Helsinkin Sanomat" scria: „Uniunea Sovietică își reduce forțele armate cu 1.200.000 de oameni. Dacă Occidentul va urma acest exemplu vor veni noi reduceri". Ziarul „Times of India" consideră declarația sovietică — în titlul materialului publicat — drept „o nouă contribuție la cauza dezarmării".

Chiar și acele ziare care au rămas prizoniere spiritului războiului rece sînt nevoite să facă unele afirmații concludente. Ziarul vest-german „General Anzeiger" după ce încearcă să califice hotărîrea sovietică cu obișnuitul epitet de „propagandă", face mărturisirea că „...putem fi siguri că declarația sovietică va produce impresie asupra lumii". Un al ziar vest-german — „Der Mittag" — arată că acum pentru Occident „va fi din nou greu sau pur și simplu imposibil" de a denatura hotărîrea sovietică prezentînd-o „drept concesii aparente".

In Anglia, ecoul măsurilor sovietice a fost deosebit de puternic. Un purtător de cuvînt al ministerului de externe britanic a declarat: „Salutăm declarația rusă. Sîntem siguri că asemenea măsuri constituie un pas în direcția reducerii încordării internaționale. Totuși, am vrea să mergem mai departe și să obținem un acord asupra unor măsuri de dezarmare mai larg, care ar include supravegherea și controlul internațional. Vom continua să urmărim acest țel".

In presa britanică se remarcă cererea ca guvernul britanic să urmeze exemplul sovietic. Ziarul de dreapta „Daily Express' scria: „La Moscova crește încrederea în pace. Guvernul britanic trebuie să încurajeze și să răspundă imediat gestului sovietic reducînd neîntîrziat efectivul forțelor armate militare".

Prezintă un interes deosebit atitudinea diferitelor cercuri din S.U.A. față de noua inițiativă sovietică. Președintele Comisiei senatoriale pentru afaceri externe. George, a arătat că „mișcarea pentru reducerea forțelor armate" constituie „un fenomen îmbucurător căruia nu trebuie să-i întorci spatele fără o apreciere aprofundată". Sfatul lui George se pare însă că n-a găsit ecoul cuvenit în rîndul colegilor săi. Astfel se explică de ce o seamă de personalități americane, în loc să privească cu atenția cuvenită măsura guvernului sovietic, au repetat vechile sloganuri calomnioase datînd din vremurile depășite ale războiului rece. Potrivit relatărilor ziarului „Daily Mirror", atît ministrul apărării al S.U.A., Wilson cît și amiralul Radford n-au găsit altceva mai bun de făcut decît să califice declarația sovietică drept „o cursă". Ba, după cum relata agenția „United Press", unele cercuri oficiale americane afirmă că o reducere a efectivelor occidentale „ar fi periculoasă". Se încearcă a se justifica această afirmație prin punerea la îndoială a intențiilor pașnice ale Uniunii Sovietice, deși intențiile sale sincere au fost dovedite prin măsuri concrete, măsuri de o valoare practică incontestabilă. S-a ajuns astfel la situația că în presa americană au apărut aberații de felul celeia din ziarul „New-York Herald Tribune", unde comentatorul Warner afirmă, în ciuda celui mai elementar respect pentru adevăr, că reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. ar duce la ..sporirea armamentelor. Lipsa de logică a unei atari afirmații nu mai trebuie demonstrată. Ea apare limpede oricui este dispus să judece în mod cinstit faptele.

Se naște o întrebare: ce anume determină atitudinea vădit ostilă a unor cercuri americane față de o măsură ce în mod evident contribuie la îmbunătățirea relațiilor internaționale? Răspunsul îl găsești într-un articol pe care cunoscutul ziarist american Reston l-a semnat în „New-York Times" și în care arată că „declarația sovietică, împreună cu dorința manifestată în țările vest-europene. de a se micșora cheltuielile militare. poate duce la destrămarea treptată a sistemului de apărare al N.A.T.O.". (Iar în fața acestei perspective, lumea celor ce valorifică isteria războinică a reacționat în modul ce-i este caracteristic: la bursa din New-York s-a înregistrat o scădere bruscă a cursului acțiunilor).

Reston — în fraza citată — a mărturisit cinstit ce gîndește, iar bursa new-yorkeză a făcut în limbajul specific o mărturisire la fel de prețioasă. Dar — după cîte se pare — dacă în S.U.A unii sînt vizibil îngrijorați de soarta N.A.T.O. și a altor blocuri agresive, nu același lucru se petrece cu oamenii simpli de pretutindeni. Or, tocmai această deosebire esențială explică în mod categoric însuflețirea cu care opinia publică mondială a primit importantele măsuri ale guvernului sovietic.

EDGARD OBERST

Intîlnirea femeilor din Capitală cu delegațiile de femei de peste hotare

Delegațiile de femei din Elveția, Liban și Canada, care ne vizitează țara la invitația Comitetului femeilor democrate din R.P.R., s-au întîlnit miercuri după-amiază în sala Teatrului C.C.S. cu femei din Capitală.

La întîlnire au luat parte Maria Moraru, ing. Elena Eremia, dr. Florica Vasilescu, Steliana Năstăsescu, Pașa Ivancenco, precum și numeroase femei muncitoare, activiste pe tărîm obștesc, intelectuale, gospodine etc.

In numele femeilor din Capitală tov. Steliana Năstăsescu, vicepreședinte al Sfatului Popular al Capitalei, a adus un călduros salut delegațiilor de femei de peste hotare.

A luat apoi cuvîntul Marguerite Blaser, conducătoarea delegației femeilor din Elveția, care, după ce a mulțumit Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. pentru posibilitatea de a cunoaște Romînia, a spus:

Ajutorul ce se dă muncitorului de a-și ridica nivelul cultural, de a-și îmbunătăți situația, grija părintească a statului dv. pentru mamă și copil, posibilitatea femeilor muncitoare de a-și lăsa copiii la creșe și cămine, maternitățile, spitalele, școlile, toate clădirile social-culturale care contribuie la creșterea nivelului de trai al oamenilor, sînt o mare realizare a noului regim din țara dv.

Munca rodnică dusă de femei în cadrul sfaturilor populare este pentru noi un mare exemplu.

Din vizitele făcute am putut constata că tineretul, atît la sate cît și la orașe, are posibilitatea de a învăța, de a studia fiecare ce dorește în condiții minunate.

Noi ne angajăm, a spus în încheiere vorbitoarea, să muncim mai mult pentru a face cunoscut în țara noastră voința de pace a țărilor de democrație populară, dorința fierbinte de prietenie între popoare pe care am întîlnit-o la voi, dragi prieteni.

In numele delegației femeilor din Liban a luat cuvîntul Rese Mehanna.

Vizita pe care am făcut-o în țara dv. — a spus vorbitoarea — a constituit pentru noi o minunată ocazie de a cunoaște mai bine femeile din Romînia, de a strînge și mai mult legăturile de prietenie dintre femeile romîne și femeile libaneze.

Ne-au uimit posibilitățile mari pe care le au femeile în regimul de democrație populară. Ele activează în toate domeniile: în industrie, în agricultură, pe tărîm cultural și social, evidențiindu-se pretutindeni ca luptătoare active pentru cauza fericirii tuturor.

In mod cu totul deosebit ne-a atras atenția numărul mare de biblioteci care există în fiecare întreprindere, în fiecare școală.

Ne-a impresionat viața fericită pe care o duc copiii în creșele, căminele, grădinițele de copii și grija deosebită pe care o au pentru ei educatoarele lor. Ingrijirile medicale gratuite pentru toți copiii, curățenia care domnește pretutindeni sînt încă o dovadă a atenției deosebite pe care o acordă statul de democrație populară copiilor, viitorul țării.

Viața femeilor din țara mea — a spus în continuare vorbitoarea — este cu totul alta. Femeile muncitoare sînt nevoite să trudească din zori și pînă-n noapte pentru o bucățică de pîine, au salarii cu mult mai mici decît bărbații care fac aceeași muncă.

Țărăncile o duc și mai greu decît surorile lor, muncitoarele.

Ne bucurăm de oarecari drepturi politice pe hîrtie; femeia poate fi aleasă în Parlament, dar pînă în prezent nu există nici o femeie deputat.

A vorbit apoi Dora Elsie Lasek, membră a delegației de femei din Canada.

Delegația noastră, a spus vorbitoarea, reprezintă Congresul Femeilor Canadiene, organizație care cuprinde gospodine, muncitoare, intelectuale.

Am văzut cu ochii noștri în țara dv. libertatea, femeia egală în drepturi cu bărbatul, munca uriașă dusă de ele în toate domeniile de activitate. Am întîlnit pretutindeni femei medici, deputate, inginere, muncitoare fruntașe, actrițe și profesoare. Am aflat multe adevăruri despre regimul de democrație populară.

In încheiere, vreau să-mi exprim cele mai adînci mulțumiri pentru minunata voastră ospitalitate, pentru felul în care v-ați ocupat de noi; ne-ați tratat ca pe surorile voastre.

Mulțumind oaspetelor în numele celor prezenți pentru cuvintele adresate, tov. Steliana Năstăsescu a rugat pe membrele delegațiilor să transmită femeilor din Elveția, Liban și Canada salutul femeilor din țara noastră și sentimentele lor de solidaritate cu lupta pe care o desfășoară pentru pace și prietenia între popoare, pentru progres și fericirea copiilor.

(Agerpres)

Ultimele știri SPORTIVE

Intrecerea sportivilor în cinstea Congresului U.T.M.

In cadrul unui miting care a avut loc miercuri, sportivii din colectivele Complexului C.F.R. Grivița Roșie au adresat o chemare la întrecere tuturor colectivelor sportive și organizațiilor de bază U.T.M. din orașul București, în întîmpinarea celui de al 2-lea Congres al U.T.M.

Obiectivele întrecerii sînt axate pe asigurarea unei cît mai bune organizări a Spartachiadei de vară a tineretului. In acest scop, sportivii de la Complexul C.F.R. Grivița Roșie își propun să mobilizeze 1.800 de tineri la întrecerile Spartachiadei, să atragă în colectivul sportiv încă 250 de tineri și tinere și să antreneze 140 de tineri pentru a deveni purtătorii insignei G.M.A. gradul I și II. De asemenea, în chemare se arată că sportivii Complexului C.F.R. Grivița Roșie vor amenaja în întregime prin muncă voluntară baza sportivă a Complexului, vor procura noi materiale sportive și vor înființa trei noi secții pe ramuri de sport.

(Agerpres)

Concurs de crainici-reporteri sportivi

Radiodifuziunea Romînă organizează la 1 iunie 1956, un concurs de crainici-reporteri sportivi. Formularele de înscriere se pot completa începînd de la 25 mai 1956 în fiecare zi între orele 16 și 20, în strada Temișana nr. 31.

Concurenții trebuie să aibă domiciliul în București, vîrsta între 23 și 35 de ani și studii minime absolvența unei școli medii.

O veste bună pentru iubitorii fotbalului

Duminică, la București, echipa engleză Lutton Town

Amatorii jocului de fotbal din Capitala țării noastre vor avea prilejul să urmărească la sfîrșitul acestei săptămîni evoluția valoroasei echipe Lutton Town din Anglia. Fotbaliștii englezi vor susține două partide la București în compania echipelor Dinamo și C.C.A.

Echipa Lutton Town activează în prima divizie a campionatului profesionist al Angliei și s-a clasat pe locul 10 din 22 formații participante, înaintea cunoscutelor echipe Newcastle, care anul trecut a cîștigat „Cupa Angliei". Charlton, Chelsea, Preston și Aston Villa. In cadrul campionatului Lutton Town a învins cu 2-1 pe Wolverhampton, fosta campioană a Angliei, cu 3-0 pe Cardiff, cu 1-0 pe Portsmouth, cu 2-1 pe Tottenham etc. și a terminat la egalitate 0-0 în deplasare, cu renumita echipă londoneză Chelsea.

Duminică, 20 mai, echipa engleză va întîlni pe stadionul „23 August", la ora 17, echipa Dinamo București. In deschidere se va desfășura meciul de campionat dintre C.C.A. și Flamura Roșie Arad.

Al doilea meci va avea loc miercuri 23 mai, în compania echipei C.C.A. pe același stadion, fiind precedat de întîlnirea din cadrul campionatului: Dinamo București—Locomotiva Timișoara.

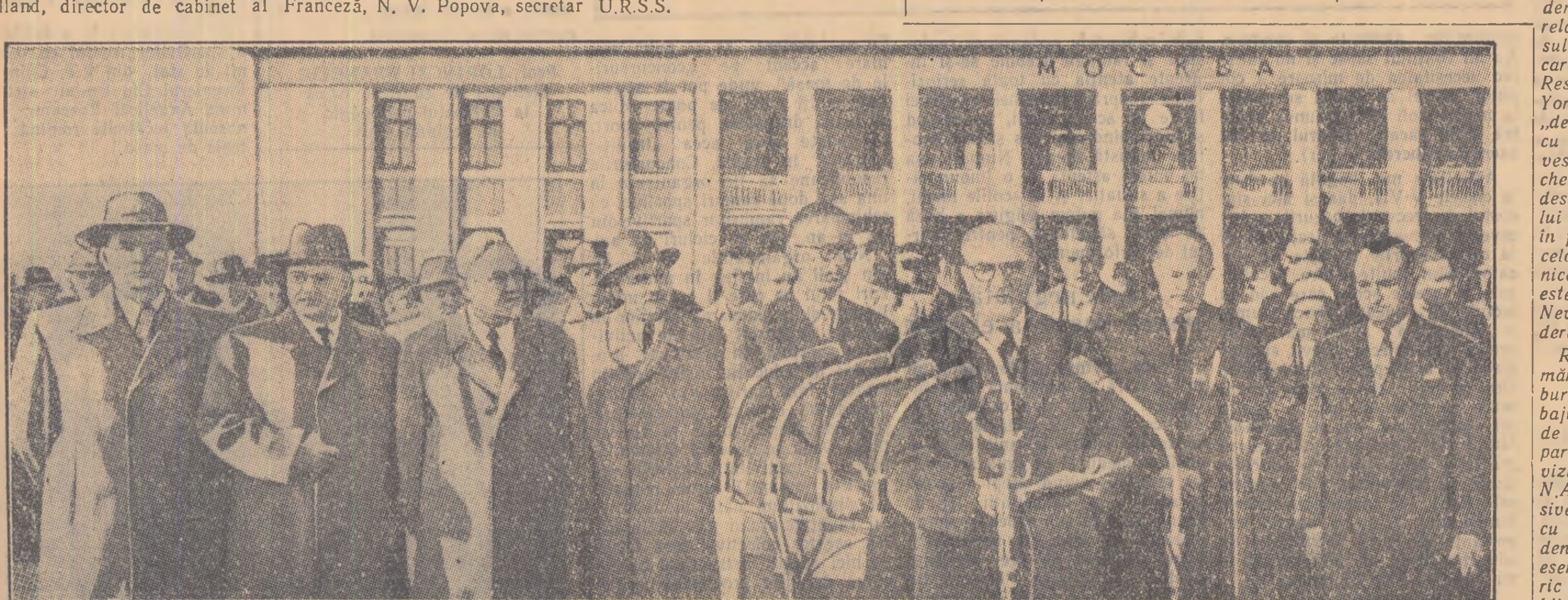
(Agerpres)

Sportivii romîni peste hotare

HANDBAL. Miercuri dimineața a părăsit Capitala plecînd la Varșovia, echipa selecționată feminină de handbal a R.P.R. Echipa țării noastre va susține duminică un joc de baraj cu echipa feminină a R.P. Polone pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial care va avea loc între 1 și 8 iulie în R.F. Germană.

VOLEI. Intre 24 și 26 mai va avea loc la Paris un turneu internațional de volei la care vor participa echipele orașelor Praga, Paris (F.S.G.T.) și București (reprezentativa sindicală de tineret). După aceste meciuri echipa orașului București va mai susține două partide în Franța.

ȘAH. Intre 2 iunie și 1 iulie la Marianske Lazne și Praga va avea loc un mare turneu internațional de șah organizat în memoria lui Vilem Steinitz, celebrul campion mondial de șah, care s-a născut la Praga. La acest turneu au fost invitați șahiști din diferite țări ale lumii. Țara noastră va fi reprezentată de cunoscutul maestru internațional Ion Bălănel.

Sosirea la Moscova a președintelui Consiliului de Miniștri al Franței, Guy Mollet și a ministrului Afacerilor Externe, Christian Pineau. In fotografie (de la stînga la dreapta): M. G. Pervuhin, N. S. Hrușciov, V. M. Molotov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, Guy Mollet (la microfon), Christian Pineau și alții la aeroportul Vnukovo. *(Fotografie reprodusă din ziarul „Izvestia")*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".